

Drie Goddelijke Personen

Artikel om voor Unitariërs en Jehovah-getuigen, de Drie-eenheid aan te tonen

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977¹, en voor het Grieks de Textus Receptus (Stephanus) 1550²

Opgemaakt in 1982. Herzien op 26/01/2003 (M.V.)

INHOUD

VOORWOORD

- [1. DE OPENBARING VAN GOD IN HET OUDE TESTAMENT](#)
- [2. DE NAMEN VAN GOD IN HET OUDE TESTAMENT](#)
- [3. DE OPENBARING VAN HET GODSWEZEN IN HET NIEUWE TESTAMENT](#)
- [4. DE GODDELIJKHEID VAN DE HEER JEZUS CHRISTUS](#)
- [5. JOHANNES 1:1 BEWIJST ONOMSTOTELIJK HET GOD-ZIJN VAN JEZUS](#)
- [6. ZOWEL DE HEER JEZUS ALS GOD ZIJN OORSPRONG EN DOEL](#)
- [7. JEZUS CHRISTUS ONDERGESCHIKT AAN GOD?](#)
- [8. ER IS SLECHTS ÉÉN GOD](#)
- [9. DE EERSTGEBORENE](#)
- [10. DE EERSTGEBORENE “VAN ALLE CREATUREN” en “UIT DE DODEN”](#)
- [11. DE EERSTGEBORENE ONDER VELE BROEDERS](#)
- [12. DE ENIGGEBOREN ZOON](#)
- [13. DE HEILIGE GEEST IN HET OUDE TESTAMENT](#)
- [14. DE HEILIGE GEEST IN HET NIEUWE TESTAMENT](#)
- [15. DE HEILIGE GEEST IS EEN PERSOON, GEEN INVLOED OF UITSTRALING](#)
- [16. DE HEER JEZUS IS WEL DEGELIJK ONZE GOD EN ZALIGMAKER](#)

VOORWOORD

Deze compacte studie over drie Goddelijke Personen is voor een groot deel een compilatie van teksten en artikels uit diverse werken. Soms werden ze rechtstreeks overgenomen maar andere werden bewerkt, en het overige werd toegevoegd.

Dit document heb ik opgemaakt om voor Jehovah-getuigen, en andere unitariërs, het volgende aan te tonen:

- Dat Jezus christus God is, niet geschapen maar Zelf de Schepper.
- Dat de Heilige Geest een Persoon is, niet louter een kracht of invloed.
- Dat er drie persoonlijke entiteiten zijn in één God.

1. DE OPENBARING VAN GOD IN HET OUDE TESTAMENT

In het Oude Testament is het Opperwezen voorgesteld als één wezen, maar dit wezen is een éénheid in MEERVOUDIGHEID. Dit blijkt uit het volgende:

1) Het gebruik van de meervoudige naam “Elohim” (komt ± 2500 keer voor) terwijl het Hebreeuws ook de enkelvoudvorm (Eloah) kent. Elohim is een zelfstandig naamwoord in het meervoud. Het is niet het meervoud van “El” want dat is “Elim”.

¹ De eerste druk van de Statenvertaling verscheen in 1637. Het bijzondere van deze reformatorische Bijbelvertaling is vooral dat zij direct uit de grondtalen Hebreeuws, Aramees en Grieks vertaald werd - net als de King James Version (1611) - en niet meer gebaseerd was op de Vulgata, de algemeen gebruikte Latijnse vertaling (382-405) van Hiëronymus. De zgn. Jongbloeditie kwam er in 1750 omdat de oude versie haast onleesbaar was geworden door de evolutie van het Nederlands. In de uitgave van 1977 werd het Nederlands opnieuw een beetje aangepast. De vertaling als zodanig bleef altijd behouden. Moderne vertalingen (sinds 1881) kan men beter mijden omdat deze mishandeld werden door vrijzinnigen en schippersaars. Zo zijn Bijbels die gebaseerd zijn op teksten van Westcott en Hort en Nestlé-Aland, corrupt te noemen. In het bijzonder de ‘bijbels’ in de omgangstaal, zoals de ‘Groot Nieuws Bijbel’, zijn dóór en dóór besmet en beslist te weren; maar ook de bekende ‘Nieuwe Vertaling’ (NBG 1951) werd niet getrouw overgezet.

² Deze Textus Receptus (= *Aanvaarde Tekst*), volgens de uitgave van de Parijse drukker Robert Etienne (Stephanus) in 1550, heeft als basis gediend van de Reformatiebijbels, zoals de King James Version 1611 en de Nederlandse Statenvertaling 1637.

2) Het gebruik van het meervoudige persoonlijke en bezittelijke voornaamwoord bij de onderlinge gesprekken van de Godheid:

Gn 1:26 “En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis”

Gn 3:22 “Toen zeide de HEERE God: Ziet, de mens is geworden als Onzer een”

Gn 11:7 “Kom aan, laat Ons neervaren, en laat Ons hun spraak aldaar verwarren”

Js 6:8 “Daarna hoorde ik de stem des Heeren, die zeide: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor Ons heengaan?”

Het is hier belangrijk te beseffen dat, alhoewel de Drie-eenheid in het Oude Testament niet wordt GELEERD, ze nochtans wel overal wordt VERONDERSTELD.

3) Ook de Heilige Geest is duidelijk te herkennen. Te beginnen reeds in Gen.1:2. Ook worden aan de Geest dezelfde goddelijke eigenschappen toegekend als aan God zelf. Hij wordt bovendien als een Persoon geopenbaard:

Nh 9:20 “En Gij hebt Uw goede Geest gegeven om hen te onderwijzen”

Ps 106:33 “Want zij verbitterden zijn geest” - dit is Gods Geest, vgl. Js 63:10.

Ps 139:7 “Waar zou ik heengaan voor Uw Geest en waar zou ik heenvlieden voor Uw aangezicht?”

Ps 143:10 “Leer mij Uw welbehagen doen, want Gij zijt mijn God! Uw goede Geest geleide mij in een effen land”

Js 63:10-14 “Maar zij zijn weerspanning geworden, en zij hebben Zijn Heilige Geest smart aangedaan ... heeft hun de Geest des HEEREN rust gegeven”

Js 40:13,14 “Wie heeft de Geest des HEEREN bestuurd, en [wie] heeft Hem [als] Zijn raadsman onderwezen? Met wie heeft Hij raad gehouden, die Hem verstand zou geven, en Hem zou leren van het pad des rechts, en Hem wetenschap zou leren, en Hem zou bekend maken de weg van het veelvoudige verstand?”

1Kn 18:12 “En het mocht geschieden, wanneer ik van u zou weggegaan zijn, dat de Geest des HEEREN u wegnam, ik weet niet waarheen; en ik kwam, om [dat] Achab aan te zeggen, en hij vond u niet, zo zou hij mij doden; ik, uw knecht, nu vrees de HEERE van mijn jonkheid af”

4) De toekomstige vleeswording wordt aangeduid in verschijningen van God zelf op aarde, in de gedaante van een mens:

Gn 18:1-2 “Daarna verscheen hem de HEERE aan de eikenbossen van Mamre, als hij in de deur van de tent zat, toen de dag heet werd. En hij hief zijn ogen op en zag; en ziet, daar stonden drie mannen tegenover hem ...”

Gn 18:13 “En De HEERE zeide tot Abraham: Waarom heeft Sara gelachen ...”

Gn 18:17-22 “En De HEERE zeide: Zal Ik voor Abraham verbergen, wat Ik doe? Aangezien Abraham gewis tot een groot en machtig volk worden zal, en alle volken der aarde in hem gezegend zullen worden? Want Ik heb hem gekend, opdat hij zijn kinderen en zijn huis na hem zou bevelen, en zij de weg des HEEREN houden, om te doen gerechtigheid en gerichte; opdat De HEERE over Abraham bringe, wat Hij over hem gesproken heeft. Voorts zeide De HEERE: Daar het ge-roep van Sodom en Gomorra groot is, en omdat hun zonde zeer zwaar is, Zal Ik nu afgaan en bezien, of zij naar hun ge-roep, dat tot Mij gekomen is, het uiterste gedaan hebben, en zo niet, Ik zal het weten. Toen keerden die mannen het aangezicht van daar, en gingen naar Sodom; maar Abraham bleef nog staande voor het aangezicht des HEEREN”.

Gn 32:24-30 “Doch Jakob bleef alleen over; en een man worstelde met hem, totdat de dageraad opging. En toen Hij zag, dat Hij hem niet overmocht, roerde Hij het gewricht van zijn heup aan, zodat het gewricht van Jakobs heup verwrongen werd, toen Hij met hem worstelde. En Hij zeide: Laat Mij gaan, want de dageraad is opgegaan. Maar hij zeide: Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent. En Hij zeide tot hem: Hoe is uw naam? En hij zeide: Jakob. Toen zeide Hij: Uw naam zal voortaan niet Jakob heten, maar Israël; want gij hebt u vorstelijk gedragen met God en met de mensen, en hebt overmocht. En Jakob vroeg, en zeide: Geef toch Uw naam te kennen. En Hij zeide: Waarom is het, dat gij naar Mijn naam vraagt? En Hij zegende hem aldaar. En Jakob noemde de naam van die plaats Pniël: Want, [zeide] [hij], ik heb God gezien [van] aangezicht tot aangezicht, en mijn ziel is gered geweest”.

Deze toekomstige vleeswording werd immers duidelijk voorzegd: Js 7:14; 9:6, 7; Jr 23:5, 6.

In het Oude Testament staat de Drie-eenheid echter nog niet in het volle licht. Dat gebeurt pas later, in het Nieuwe Testament. Het is in de exegese trouwens een ernstige fout als men zich vastbijt in de vraagtekens van het Oude Testament en de uitroepetekens van het Nieuwe Testament negeert! De bijbelse manier van openbaren is die van de progressiviteit. Overal en altijd is de Goddelijke methode:

- eerst het kruid

- daarna de aar
- daarna het volle koren in de aar

Zie Markus 4:28.

2. DE NAMEN VAN GOD IN HET OUDE TESTAMENT

SOORT	NEDERLANDS	HEBREEUWS	ETYMOLOGISCH
Enkelvoudig	God Jahweh Heer	El, Eloah, Elohim JHWH Adonai	De Sterke De Sterke Getrouwe De in Zichzelf bestaande Meester
Samengesteld met El (God)	Almachtige God Allerhoogste God Eeuwige God	El Shaddai El Elyon El Olam	De Stevige --- ---
Samengesteld met JHWH (Jahweh)	Jahweh God Heer Jahweh Jahweh der Heerscharen	JHWH Elohim Adonai JHWH JHWH Zebaoth	--- --- ---

Merk de groepen van drie op in al deze namen van God. Dit is geen toeval!

3. DE OPENBARING VAN HET GODSWEZEN IN HET NIEUWE TESTAMENT

In het Oude testament zien wij God als een éénheid, de Drie-eenheid zélf aan het werk. Hij werkt daar VOOR de mens, uitgedrukt in de betekenissen van Zijn namen.

In de vier Evangeliën zien wij God in de Persoon van de Zoon aan het werk MET de mens. Daardoor kwam de Drie-eenheid beter aan het licht.

Het optreden van de Drie als éénheid wordt in de Evangeliën reeds duidelijk:

Mt 28:19 “hen dopende in de Naam des **Vaders**, en des **Zoons**, en des **Heiligen Geestes**”. Merk hier op: één “Naam”, niet “namen”!

Lk 3:21,22 “En het geschiedde, toen al het volk gedoopt werd, en Jezus [ook] gedoopt was, en bad, dat de hemel geopend werd; En dat de **Heilige Geest** op Hem neerdaalde, in lichamelijke gedaante, gelijk een duif; en dat er een **stem** geschiedde uit de hemel, zeggende: Gij zijt Mijn geliefde **Zoon**, in U heb Ik Mijn welbehagen!”

Jh 14:13-17 “En zo wat gij begeren zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen; opdat de **Vader** in de **Zoon** verheerlijkt worde. 14 Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, Ik zal het doen. 15 Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden. 16 En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere **Trooster** geven, opdat Hij bij u blijve in eeuwigheid; 17 [Namelijk] de Geest der waarheid ...”

In de Evangeliën treedt de Zoon op de voorgrond, terwijl Deze wijst op nog een andere Persoon van de Godheid: de Trooster, de Leraar die zou aanvullen wat door Jezus was geopenbaard en gedaan, wanneer de Heer Jezus zou zijn weggegaan. Die Heilige Geest wordt als PERSOON aangeduid. Zie in verband hiermee de volgende Schriftplaats uit het Evangelie naar Johannes:

Jh 16:12-15 “Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen. 13 Maar wanneer **Die** zal gekomen zijn, [namelijk] de Geest der waarheid, **Hij** zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van **Zichzelf** niet spreken, maar zo wat **Hij** zal gehoord hebben, zal **Hij** spreken, en de toekomstige dingen zal **Hij** u verkondigen. 14 Die zal Mij verheer-

lijken; want **Hij** zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen. 15 Al wat de Vader heeft, is Mijne; daarom heb Ik gezegd, dat **Hij** het uit het Mijne zal nemen, en u verkondigen” (zie ook Jh 14:26)

Kan een onpersoonlijke kracht de weg wijzen, horen, spreken, verkondigen, enz.? Let ook eens op de eenheid:

“wat de Vader heeft, is Mijne ... dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en u verkondigen”

De drie Personen van de ene Godheid werken in een eenheid samen!

Het gebruik van de speciale namen van God uit het Oude Testament (zie tabel op vorige pagina) wordt in het Nieuwe Testament niet voortgezet. Die namen drukten uit wat God betekende voor de mens. Nu echter God met de mensen nauwer in relatie treedt, door Zijn vleeswording en door INWONING bij de mens door de Heilige Geest, is het gebruik van die specifieke namen niet meer opportuun.

De Nieuwtestamentische aanhalingen uit het Oude Testament laten zien:

1) Dat de namen van God uit het O.T. in het N.T. nu samensmelten in de volgende namen:

- God; Grieks: *Theos*
- Heer; Grieks: *Kurios*

2) Dat in Jezus van Nazareth de God van het Oude Verbond in het vlees gekomen is, met al Zijn bijzondere oudtestamentische namen

De eerste drie namen van God in het O.T. zijn: Elohim, Jahweh en Adonaï. Deze worden alle in het N.T. overgenomen met de Griekse naam KURIOS. En Kurios, vertaald met Heer, is in het gehele N.T. de Goddelijke naam van Jezus.

We zullen daarom de volgende Schriftplaatsen vergelijken:

Mt 4:7 Jezus zeide tot hem: Er is ook geschreven: Gij zult de Heere [<i>KURIOS</i>], uw God, niet verzoeken.	Dt 6:16 Gij zult De HEERE [<i>JHWH</i>], uw God, niet verzoeken
Mk 5:19 Doch Jezus ... zeide ... boodschap hun, wat grote dingen de Heere [<i>KURIOS</i>] u gedaan heeft, en [hoe] Hij Zich over u ontfermd heeft	Ps 66:16 Komt, hoort toe, o allen gij, die God [<i>ELOHIM</i>] vreest, en ik zal vertellen, wat Hij aan mijn ziel gedaan heeft
Mt 22:42-45 En zeide ...Hoe noemt David Hem dan, in de Geest, [zijn] Heere [<i>KURIOS</i>]? zeggende: De Heere [<i>KURIOS</i>] heeft gezegd tot Mijn Heere [<i>KURIOS</i>]: Zit aan Mijn rechter [hand], totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank van uw voeten.	Ps 110:1 De HEERE [<i>JHWH</i>] heeft tot mijn Heere [<i>ADOWN</i> of <i>ADON</i>] gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten.
Rm 10:13 Want een ieder, die de Naam des Heeren [<i>KURIOS</i>] zal aanroepen, zal zalig worden.	Jl 2:32 En het zal geschieden, al wie de Naam des HEEREN [<i>JHWH</i>] zal aanroepen, zal behouden worden
1Pt 3: 15 Maar heiligt God, de Heere [<i>KURIOS</i>], in uw harten ...	Js 8:13 De HEERE [<i>JHWH</i>] der heerscharen, Die zult gij heiligen ...
1Pt 2:6-8 Daarom is ook vervat in de Schrift: Ziet, Ik leg in Sion een uiterste Hoeksteen, Die uitverkoren [en] dierbaar is; en: Die in Hem [dit is de <i>KURIOS</i> , de Heer Jezus] gelooft, zal niet beschaamd worden. U dan, die gelooft, is Hij dierbaar; maar de ongehoorzamen [wordt gezegd]: De Steen, Die de bouwlieden verworpen hebben, Deze is geworden tot een hoofd des hoeks, en een steen des aanstoets, en een rots der ergernis; Hun [namelijk], die zich aan het Woord stoten, ongehoorzaam zijnde, waartoe zij ook gezet zijn.	Js 8:14 Dan zal Hij [dit slaat op <i>JHWH</i> , zie vorig vers] [u] tot een Heiligdom zijn; maar tot een steen des aanstoets en tot een rotssteen der struikeling voor de twee huizen van Israël, tot een strik en tot een net voor de inwoners te Jeruzalem

De naam *Kurios* wordt voortdurend voor en door de Heer Jezus gebruikt. Hier nog een voorbeeld:

Jh 13:13-14 “Gij noemt Mij Meester en Heere [*KURIOS*]; en gij zegt het terecht, want Ik ben het. Indien dan Ik, de Heere [*KURIOS*] en de Meester, uw voeten gewassen heb, zo zijt gij ook schuldig, elkanders voeten te wassen”.

Dit betekent de directe toekenning aan Hem, en toe-eigening door Hem, van de volheid van de Godheid.

Nu, de etymologische betekenis van de naam Jahweh is: “De in Zichzelf bestaande”, en het tetragram JHWH is afgeleid van het Hebreeuwse “hâyâh” uit Ex.3:14 (“Ik Ben”, “De Zijnde”) wat eeuwigheid en in-Zichzelf-bestaan aanduidt. Jezus verwijst in Joh.8:58 naar Ex.3:14 om aan te geven dat Hij gelijk in Wezen is met JHWH, De Eeuwige, De in Zichzelf Bestaande:

Jh 8:58 “Jezus zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Eer Abraham was, ben Ik [Gr. *ego eimi* = **ik ben**]”.

Ex 3:14 (King James Version) “And God said unto Moses, I AM THAT I AM: and he said, Thus shalt thou say unto the children of Israel, **I AM** hath sent me unto you”.

Jezus identificeert Zich met Jahweh door te zeggen dat Hij “IS” als de “Ik Ben”, en dat Hij niet louter “werd” of “geworden” is. Dat wij dit onderscheid wel degelijk moeten beseffen, wordt ons reeds bij de aanvang van het Johannes-Evangelie door de Heilige Geest duidelijk gemaakt:

Joh.1:1 “In den beginne **was** het Woord”. Dus niet “werd”!

Joh.1:14 “En het Woord is **vlees geworden**”. Enkel als mens!

Joh.1:3 “**Alle** dingen zijn **door Hetzelve gemaakt**, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is”

De Heer Jezus behoort dus niet tot de “geworden” dingen, oftewel de geschapen dingen. Hij is geen scheepsel. “zonder Hem is geen ding gemaakt, dat gemaakt is”, voegt hetzelfde vers eraan toe, zodat er geen twijfel kan bestaan.

Dit bewijst echter volstrekt niet dat Jahweh de tweede persoon is van de Drie-eenheid, want Jahweh is niet de naam van één Persoon van de Drie-eenheid, maar wel één van de namen van de Drie-eenheid. Als de Heer Jezus Zich de naam “Ik Ben” toe-eigent dan is dat bedoeld als Gods aanduiding. Zie de uitleg van Paulus in Ko 1:19 en 2:9:

Ko 1:19 “Want het is [des Vaders] welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou”.

Ko 2:9 “Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk”

Zoals God in het O.T. drie basisnamen had, namelijk Elohim, Jahweh en Adonai, zo heeft ook Jezus DRIE namen: Heer, Jezus, Christus.

- 1) **Heer**: (Gr. *Kurios*) is de Goddelijke naam, en komt overeen met de drie namen van God in het O.T. Hij was van eeuwigheid Heer.
- 2) **Jezus**: is Zijn menselijke naam, ontvangen bij Zijn vleeswording als kind in Bethlehem (Mt 1:21; 2:1).
- 3) **Christus**: (Hebr. *Messias*) is Zijn officiële naam, ontvangen bij Zijn zalving met de Heilige Geest (Luk. 3:22).

Hoewel de Schrift het mysterie van de drie-éénheid van God niet verklaart, is er toch voldoende geopenbaard om te zeggen dat er drie Goddelijke Personen ZIJN in EEN Wezen.

Wij kunnen dat illustreren met de ervaring van de mens in zijn wezen. De mens zélf is ook een drie-eenheid. Hij bezit namelijk een geest + een ziel + een lichaam:

1Th 5:23 “... en uw geheel oprechte **geest**, en **ziel**, en **lichaam** worde onberispelijk bewaard ...”

Alhoewel soms moeilijk, zijn de activiteiten van geest en ziel te onderscheiden. Het levende Woord Gods doet dit onderscheid duidelijk worden:

Hb 4:12 “Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling van de **ziel**, en van de **geest**, en van de samenvoegselen, en van het merg, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten”.

Gemakkelijker te onderscheiden zijn de geestelijke van de lichamelijke handelingen. De geest is soms actief terwijl het lichaam in volkomen rust vertoeft, en toch blijven geest, ziel en lichaam één.

We kunnen ook de Fysica hanteren om de drie-eenheid met ons verstand en onze waarnemingen te verzoenen. We analyseren daartoe H₂O (water):

- 1 - Water, de vloeistof = H₂O
- 2 - IJs, de vaste stof = H₂O
- 3 - Damp, het gasvormige = H₂O

Eén H₂O en toch is elke verschijningsvorm apart evenzo H₂O. Maar ook alles bij elkaar is niets anders dan één H₂O.

We zouden een allegorie kunnen opstellen als we even aannemen dat water een voorstelling is van God (met respect en besecheidenheid):

- 1 - Water, vloeistof: de Vader, de basis van alle 3.
- 2 - IJs, vaste stof: de Zoon, de vleeswording, de materialisatie van God.
- 3 - Damp, gasvormig: de Heilige Geest, de onzichtbaar werkende God.

Alle Drie zijn Zij nochtans van identieke Goddelijke NATUUR, net zoals water, ijs en damp alle drie H₂O zijn.

Zowel met betrekking tot H₂O als God kunnen wij in onze menselijke beperktheid niet alles verklaren. We kunnen alleen maar constateren en/of accepteren dat dit in waarheid zo IS, en het is verstandig om daar zeker rekening mee te houden.

4. DE GODDELIJKHEID VAN DE HEER JEZUS CHRISTUS

In het O.T. wordt God ± 2500 keer aangeduid met de Hebreeuwse benaming “Elohim”. Daarnaast komt de (oudere) Semietische benaming “El” nog voor (slechts ± 200 keer). *Elohim* is letterlijk een meervoudig woord, doch niet het meervoud van “El” (G/god) want dat is “Elim” (goden). *Elohim* nu schiep hemel en aarde, en alles wat daarin is:

Gn 1:1 “In den beginne schiep [enkelvoudig] God [*ELOHIM*, meervoudig] de hemel en de aarde”.

Deze scheppende God is in Zijn Persoon meervoudig. Die meervoudigheid werd later in het Nieuwe testament verder ontsluitend, want daar wordt van de *Heer Jezus* verklaard dat *Hij* de Schepper is:

Ko 1:16,17 “Want **door Hem** zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn **door Hem en tot Hem** geschapen; En Hij is vóór alle dingen, en **alle dingen** bestaan tezamen door Hem”.

Jh 1:3 “Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is”.

Hb 1:1, 2 “... de Zoon ... door Wie Hij ook de wereld gemaakt heeft”.

1Ko 8:6 “Nochtans hebben wij [maar] één God, de Vader, uit Wie alle dingen zijn, en wij tot Hem; en [maar] één Heere, Jezus Christus, door Wie alle dingen zijn, en wij door Hem” (Let op: in het N.T. zijn “God” en “de Heer” wel allebei onderscheiden Personen, maar tevens ook aanduidingen van de éne Godheid).

Het gebruik van het woord *Elohim* - dit terwijl het Hebreeuws ook de enkelvoudvorm *Eloah* kent - en het toekennen van dezelfde scheppingsactiviteit, zowel aan God als aan de Heer Jezus Christus, bewijst dat er in de Godheid meer dan één persoon valt te onderscheiden. Die meervoudigheid valt ook op in allerlei Schriftplaatsen:

Gn 1:26 “En God zeide: Laat **Ons** mensen maken, naar **Ons** beeld, naar **Onze** gelijkenis”.

Gn 3:22 “Ziet, de mens is geworden als **Onzer een**”

Gn 11:7 “Kom aan, laat **Ons** neervaren, en laat **Ons** hun spraak aldaar verwarren”

Pr 12:1 “En gedenk aan de Schepper [letterlijk *Scheppers*] in de dagen uwer jongelingschap”

Js 6:8 “Wie zal Ik zenden, en wie zal voor **Ons** heengaan?”

Hier spreekt God van Zichzelf in het meervoud. Aan een zogenaamd “pluralis majestatis” (majesteitsmeervoud) moet niet gedacht worden, want dat is in het Hebreeuws onbekend en het werd ook pas gebruikelijk in de Perzische tijd. Ook Ezra 4:18 bevat geen majesteitsmeervoud, want er is zowel van “ons” als van “mij” sprake.

En in het Nieuwe Testament spreekt de Heer Jezus evenzo in het meervoud:

Jh 14:23 “**Wij** zullen tot hem komen en woning bij hem maken”.

De meervoudsaanduidingen omtrent God laten zien dat de Godheid méér dan één persoon omvat. Zo zien we dan dat Jahweh bij Abraham komt zeggen wat er met Sodom en Gomorra zal gebeuren. Van de drie mannen (Gen.18:2) vertrekken er even later twee naar Sodom (vs. 22), de derde blijft bij Abraham. Van deze derde “man” (als zodanig werd Hij met de ogen waargenomen) wordt gezegd:

“Abraham bleef nog staande voor het aangezicht des HEEREN [= *Jahweh*]” - Gn 18:22, zie ook 18:1.

Deze “man”, die in het O.T. ook “de engel des Heren” wordt genoemd, wordt dus met Jahweh zelf geïdentificeerd. Dat volgt ook uit vers 33 waar staat: “Toen ging de HEERE [= *Jahweh*] weg”. Vergelijk hier ook Ex 3:2 met 3:4³. Daarna lezen we:

Gn 19:24 “Toen deed de HEERE [= *Jahweh*] zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen, van de HEERE [= *Jahweh*] uit de hemel”.

Dit terwijl de man die met *Jahweh* werd aangeduid nog steeds bij Abraham was en dus niet naar de hemel was gegaan. Het gaat hier dus duidelijk om TWEE personen die allebei met *Jahweh* worden aangeduid.

Vervolgens vinden we hoe de Engel des Heren (lett. *Engel van Jahweh*) in Re 13:18, als Manoah naar zijn naam vraagt, zegt: “Die is toch **Wonderlijk**”

In Jesaja komen we deze zelfde naam tegen:

Js 9:5 “en men noemt Zijn naam **Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst**”.

Deze namen worden door Jesaja aan de Messias gegeven. Deze namen drukken uit wat iemand is. De Heer Jezus Christus is dus dezelfde als de Engel des Heren en terecht heeft Manoah gezegd: “Wij zullen zekerlijk sterven, omdat wij God gezien hebben” (Re 13:22). Deze zelfde ‘engel’ wordt immers bij Abraham genoemd als zijnde *Jahweh*.

Dat het hier niet om een letterlijke engel gaat, dat bewijst toch duidelijk Jesaja 9:5. Welk geschapen wezen zou “**Sterke God, Vader der eeuwigheid**” genoemd kunnen worden? En zie eens naar Gn 32:28, 30: de Engel zei tot Jakob dat hij met God had gestreden, en Jakob zei: “ik heb God gezien [van] aangezicht tot aangezicht”.

De Zoon van God IS God. Het Johannes-Evangelie maakt duidelijk wat de term “Zoon van God” inhoudt. Zo lezen we:

Jh 5:18 “Daarom zochten dan de Joden te meer Hem te doden, omdat Hij niet alleen de sabbat brak, maar ook zeide, dat **God Zijn eigen Vader** was, Zichzelf **aan God gelijk makende**”.

Deze laatste conclusie hebben de Joden uit Jezus’ woorden getrokken. Wij vinden dat ook elders:

Jh 10:33 “De Joden antwoordden Hem, zeggende: Wij stenigen U niet om [enig] goed werk, maar om [gods] lastering, en omdat Gij, een Mens zijnde, Uzelf **God** maakt”.

Hier staat in de grondtekst niet “een god” maar “God”.

Merk goed op dat in Jh 5:18 niet zomaar de conclusie van de Joden wordt weergegeven, maar DIE VAN JOHANNES zelf. HIJ is het die zegt dat Jezus “God Zijn Vader noemde en Zich dus met God gelijk stelde”. Dit is dus het getuigenis van de Heilige Geest.

Onze Heer werd veroordeeld voor de Joodse Raad, omdat Hij Zichzelf de Zoon van God noemde (Jh 19:7). De Joden wisten dat dit God-gelijk-zijn betekende, en daarom werd Jezus godslastering ten laste gelegd. Als die aanspraak op misverstand zou berust hebben, dan zou dit met één enkele ontkenning uit de mond van de Heer Jezus op te ruimen zijn geweest.

Dat de Heer Jezus duidelijk aanspraak maakte op eenheid in wezen met God, was voor de Joden meermaals de aanleiding om Hem te willen stenigen, overeenkomstig hun wet in Lv 24:16.

In Jh 10:30, 31 lezen we dat Jezus zegt: “Ik en de Vader zijn één” en “de Joden dan namen weer stenen op, om Hem te stenigen”. Waarom zouden de Joden Jezus stenigen als verstaan moet worden “Ik en de Vader zijn in eendracht”?! Beweerden de Joden dan reeds niet zelf in eendracht met God te zijn, als Zijn verbondsvolk?! Waarom dan Jezus tegenstaan?! Maar de Heer Jezus zei dat Hij één was met de Vader, en dat is voor de Joden godslastering.

Het is duidelijk dat de ongelovige Joden de Heer Jezus slechts als een mens wilden zien en niet als God.

Voor de apostel Johannes is de Christus zo volmaakt één met God, dat hij in zijn eerste brief totaal geen onderscheid tussen beiden maakt. Sprekend over God gaat hij zonder meer op Christus over. Enkele voorbeelden:

1Jh 2:24-25 “Hetgeen gij dan van den beginne gehoord hebt, dat blijve in u. Indien in u blijft, wat gij van den beginne gehoord hebt, zo zult gij ook in de **Zoon** en in de **Vader** blijven. En dit is de belofte, die **Hij** (wie is dat?) ons beloofd heeft, [namelijk] het eeuwige leven”.

³ “En de **Engel van Jahweh** verscheen hem in een vuurvlam uit het midden van een braambos ... Toen **Jahweh** zag, dat hij zich daarheen wendde, om te bezien, zo riep **God** tot hem uit het midden van het braambos ...” (Ex 3:2, 4)

Johannes heeft het hier in het eerste deel over de Zoon en de Vader. Zonder echter aan te duiden, wie van beiden hij nu bedoelt, vervolgt hij met: “die Hij ons beloofd heeft”. Wie is deze “Hij”? Johannes neemt de moeite niet om dat te onderscheiden, omdat voor hem beiden één zijn.

Het slot van ditzelfde hoofdstuk geeft een voorbeeld van een overgang van Christus op God, zonder dat tussen beiden onderscheid gemaakt wordt. Vers 28 luidt:

1Jh 2:28 “En nu, kinderkens, blijft in **Hem** (wie is dat?); opdat, wanneer Hij zal geopenbaard zijn (dat slaat zeker op Christus), wij vrijmoedigheid hebben, en wij door Hem niet beschaamd gemaakt worden in Zijn toekomst (de komst van Christus).

Maar het volgende vers zegt:

1Jh 2:29 “Indien gij weet, dat **Hij** (wie? Christus, 2:1?) rechtvaardig is, zo weet gij, dat een ieder, die de rechtvaardigheid doet, uit Hem geboren is”.

Met die laatste “Hem” (vs 28) moet God bedoeld zijn, want 1Jh 3:1 noemt ons kinderen van God en de term “uit God geboren” komt regelmatig in deze brief voor (3:9; 4:7; 5:1,4,18).

En de eerste verzen van hoofdstuk 3 zijn in dit opzicht wel heel opmerkelijk. In vers 1 staat:

1Jh 3:1 “Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, [namelijk] dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij **Hem** niet kent.”.

Met deze “Hem” is God bedoeld, zoals uit de aanvang van dit vers blijkt. Zonder enige overgang volgt er dan in vers 2:

1Jh 3:2 “Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als [Hij] zal geopenbaard zijn, wij **Hem** zullen gelijk wezen; want wij zullen **Hem** zien, gelijk Hij is”.

Dit “Hem” slaat onmiskenbaar op Christus. Zo kan alleen iemand schrijven, die de Vader en de Zoon als een eenheid ziet. En die iemand is uiteindelijk niet Johannes, maar de Heilige Geest!!

Volkomen in overeenstemming hiermee is 1Jh 5:20, waar God “de Waarachtige” genoemd wordt en daarna Christus zo wordt aangeduid:

1Jh 5:20 “Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en ons het verstand heeft gegeven, dat wij de Waarachtige kennen; en wij zijn in de Waarachtige, [namelijk] in Zijn Zoon **Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige Leven**”.

Hierbij moet volgens normaal taalgebruik de laatste zin terugslaan op de persoon, die het laatst genoemd werd, namelijk op Christus.

Niet alleen Johannes, maar ook Paulus leert de Goddelijkheid van de Heer Jezus:

Ko 1:19 “Want het is [des Vaders] welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou”.

Wat hij daarmee bedoelt blijkt uit Ko 2:9 :

Ko 2:9 “Want in Hem woont al de volheid der Godheid⁴ lichamelijk”.

Let wel dat hier niet gesproken wordt over “goddelijkheid”. Nee, hier is sprake van de Godheid in absolute zin, niet enkel de kenmerken ervan. Deze tekst laat enerzijds zien dat de Heer waarachtig mens is, en anderzijds dat de mens Christus Jezus “God” is, geopenbaard in het vlees.

In 1Tm 6:14-16 wordt GOD genoemd: “... tot op de verschijning van onze Heere Jezus Christus; Die te Zijner tijd vertonen zal de zalige en alleen machtige Heere, de **Koning der koningen, en Heere der heren**; Die alleen onsterfelijkheid heeft, en een ontoegankelijk licht bewoont; Die geen mens gezien heeft, noch zien kan”. Vergelijk 1:17: “**De Koning der eeuwen nu, de onverderfelijke, de onzienlijke, de alleen wijze God**”. Maar in Op 17:14 lezen we dat Christus deze plaats inneemt: “het Lam zal hen overwinnen want Het is een **Heere der heren, en een Koning der koningen**” (zie verder Op 19:16). Zou een onderkoning Koning der Koningen kunnen zijn?!

⁴ “Godheid? Is dat een bijbelse term? Jazeker. Het woord verschijnt drie keer in de King James Version: Hand 17:29; Rom 1:20; Kol 2:9. In contrast met *theos*, dat doorheen het hele Nieuwe Testament gebruikt wordt voor “God”, verschijnen er drie verschillende maar verwante Griekse woorden in deze verzen (*theios*: Hd 17:29; *theiotes*: Rm 1:20; *theotes*: Kol 2:9) die vertaald worden door *Godheid* in de KJV. Deze term duidt een meervoudigheid aan van wezen” (*The Trinity*, Dave Hunt).

In Titus 2:10 wordt GOD genoemd: “**God, onze Zaligmaker**”, maar ook CHRISTUS draagt die naam:

Tt 2:13 “...de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote **God en onze Zaligmaker Jezus Christus**”.

Het laatste stuk letterlijk volgens de Textus Receptus:

megalou theou kai sôtèros èmón ièsou christou
grote God en Redder van ons Jezus Christus

Het is hieruit overduidelijk dat Christus God is. De grondtekst laat geen andere vertaling toe. Dezelfde uitdrukking vindt men in 2 Petrus 1:1:

2Pt 1:1 “door de rechtvaardigheid van onze God en Zaligmaker, Jezus Christus”

Jesaja heeft eens een visioen gehad van de heerlijkheid van God (Jesaja hoofdstuk 6). In 6:8-10 staat het volgende:

Js 6:8-10 “Daarna hoorde ik de stem des **Heeren** [Strong’s 0136: Adonai], die zeide: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor Ons heengaan? Toen zeide ik: Zie, [hier] ben ik, zend mij heen. Toen zeide Hij: Ga heen, en zeg tot dit volk: Ho- rende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet op. Maak het hart van dit volk vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze”.

Johannes nu, neemt een deel van deze woorden over:

Jh 12:39-42 “Daarom konden zij niet geloven, omdat Jesaja weer gezegd heeft: Hij heeft hun ogen verblind, en hun hart verhard; opdat zij met de ogen niet zien, en met het hart [niet] verstaan, en zij bekeerd worden, en Ik hen geneze”. Dit zeide Jesaja, toen hij **Zijn** heerlijkheid zag, en van **Hem** sprak.

De heerlijkheid, die in het woord van Jesaja aan God wordt toegekend, laat Johannes, geïnspireerd door de Heilige Geest, aan de Heer Jezus Christus ten deel vallen. Johannes zegt dat Jesaja de heerlijkheid van Christus zag en van Hem sprak. De Heer Jezus is dus God, de altijd Zijnde, de Ik Ben.

En in Jesaja 8 wordt van Jahweh der Heerscharen gezegd:

Js 8:13-14 “De HEERE [= *Jahweh*] der heerscharen ... Dan zal Hij [u] tot een Heiligdom zijn; maar tot een steen des aan- stoots en tot een rotssteen der struikeling voor de twee huizen van Israël, tot een strik en tot een net voor de inwoners te Jeruzalem”.

Maar Petrus past dit op Christus toe:

1Pt 2:7 “U dan, die gelooft, is Hij dierbaar; maar de ongehoorzamen [wordt gezegd]: De Steen, Die de bouwlieden verworpen hebben, Deze is geworden tot een hoofd des hoeks, en een steen des aanstoots, en een rots der ergernis”.

Volgens Petrus is Jezus dus Jahweh!

In Daniël wordt God beschreven als de Oude van dagen wiens kleed wit was en zijn haar als (witte) wol:

Dn 7:9 “[Dit] zag ik, totdat er tronen gezet werden, en de Oude van dagen Zich zette, Wiens **kleed wit was als de sneeuw en het haar van Zijn hoofd als zuivere wol**; Zijn troon was **vuurvonken**, en de raderen daarvan een brandend **vuur**”.

Slaan we Openbaring op, dan treft de gelijkenis met Jezus Christus:

Op 1:13-14 “En in het midden van de zeven kandelaren Eén, de Zoon des mensen gelijk zijnde, bekleed met een lang kleed tot de voeten, en omgord aan de borsten met een gouden gordel; En **Zijn hoofd en haar was wit, gelijk als witte wol, gelijk sneeuw**; en Zijn ogen gelijk een vlam **vuur**”

Ook in Dan.7:22 vindt een merkwaardige vereenzelviging plaats van de Oude van dagen en de Zoon des mensen.

In Hebreeën wordt een merkwaardig getuigenis gegeven van Melchizedek, hetgeen indirect een bewijs is voor de Godheid van Jezus Christus. Van deze priester-koning uit het O.T. wordt getuigd dat hij was:

Hb 7:3 “Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsrekening, **noch begin der dagen, noch einde des levens** heb- bende; **maar de Zoon van God gelijk geworden** zijnde, blijft hij een priester **in eeuwigheid**”

Wat van Melchizedek alleen figuurlijk gesproken geldt, namelijk wat zijn plotselinge verschijnen in het verslag van de heilsorde betreft, geldt van Jezus Christus letterlijk.

In alles wat genoemd wordt GELIJKT Melchizedek op Jezus Christus, de Zoon van God. Van Christus geldt het in volle zin. Als mens heeft Jezus een moeder gehad: Maria. Als zodanig had Hij een begin van dagen en ook een einde van leven. Maar als Zoon van God klopt de beschrijving volkomen: Hij was ongeschapen, zonder begin en zonder einde.

Dat in de Schrift de Heer Jezus aanbeden wordt en mag worden, bewijst Zijn Goddelijkheid temeer. Zo moeten volgens Hebreëen 1:6 “alle engelen Gods Hem aanbidden [*proskunèsatósan*]” - hetzelfde woord voor aanbidden als in Op 22:8!

En Op 5:8 deelt mede dat alle hemelbewoners zich voor het LAM neerwerpen. Maar het sterkste getuigenis geeft vers 13:

Op 5:13 “En alle schepsel, dat in de hemel is, en op de aarde, en onder de aarde, en die in de zee zijn, en alles, wat daarin is, hoorde ik zeggen: Hem, Die op de troon zit, **en het Lam**, zij de dankzegging, en de eer, en de heerlijkheid, en de kracht in alle eeuwigheid”

Overdenk eens ernstig wat hier staat! Hier worden God EN het Lam, in één en dezelfde lofzegging verbonden, DEZELFDE AANBIDDING toegebracht. Op grond van b.v. Mt 4:10, waar staat: “er staat geschreven: De Heere, uw **God**, zult gij aanbidden, en **Hem alleen** dienen”, moet de Heer Jezus Christus God zijn.

Dat de eerste Christenen de Heer Jezus aanbaden, lezen we b.v. in:

Hd 9:14 “En heeft hier macht van de overpriesters, om te binden allen, **die Uw Naam aanroepen**”.

Hd 9:20-21 “En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is. En zij ontzetten zich allen, die het hoorden, en zeiden: Is deze niet degene, die te Jeruzalem verstoorde, **wie deze Naam aanriepen ...**”

1Ko 1:2 “Aan de gemeente Gods, die te Korinthe is, de geheiligden in Christus Jezus, de geroepenen heiligen, met allen, **die de Naam van onze Heere Jezus Christus aanroepen** in alle plaats, beide hun en onze [Heere]”

1Tm 1:12 “En **ik dank Hem**, Die mij bekrachtigd heeft, [namelijk] Christus Jezus, onze Heere ...”

In Jeremia, 1 Korinthiërs en 2 Korinthiërs staat: “Wie roemt, die roeme in de Heer (Jahweh)”.

Jr 9:24 “Maar die zich beroemt, **beroeme zich hierin**, dat hij verstaat, en Mij kent, **dat Ik de HEERE [=Jahweh] ben**”.

1Ko 1:31-31 “Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing; Opdat [het zij], gelijk geschreven is: **Die roemt, roeme in de Heere**”.

2Ko 10:17 “Doch **wie roemt, die roeme in de Heere**”.

Maar één van de kenmerken van de heiligen is dat zij “roemen in Christus”:

Fl 1:26 “Opdat uw **roem in Christus Jezus** overvloedig zij aan mij ...”

Fl 3:3 “... wij, die God in de Geest dienen, en **in Christus Jezus roemen** ...”

5. JOHANNES 1:1 BEWIJST ONOMSTOTELIJK HET GOD-ZIJN VAN JEZUS

“en archei en ho logos, kai ho logos en pros ton theon, kai theos en ho logos” (Jh 1:1, Textus Receptus).

“In het begin was het Woord, en het Woord was bij God, en God was het Woord” (Letterlijk vertaald).

“In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God” (Statenvertaling).

Wij bepalen ons nu bij de uitdrukking “het Woord was God”. Trinitariërs stellen dat dit aantoonde dat Christus tenvolle God is, de Tweede Persoon van de Drie-eenheid. De Wachttorensorganisatie (Jehovah-getuigen) echter stelt dat het Grieks moet vertaald worden als ‘het Woord was een god’, omdat hier in het Grieks het bepaald lidwoord ontbreekt.

Maar het ontbreken van het bepaald lidwoord is echter niet beslissend. In het Grieks kan een zelfstandig naamwoord, zoals *theos* (God), zonder lidwoord gebruikt worden indien dit gebruikt wordt vóór het werkwoord “zijn”. Zie als voorbeeld Johannes 19:21:

“elegon oun tó pilató oi archiereis tón ioudaíon mè grafe o basileus tón ioudaíon all oti ekeinos eipen basileus eimi tón ioudaíon” (Textus Receptus).

“Zeiden dus tot Pilatus de overpriesters van de Joden, niet te schrijven De Koning van de Joden; maar dat Die gezegd heeft, Koning Ik ben van de Joden” (Letterlijk vertaald).

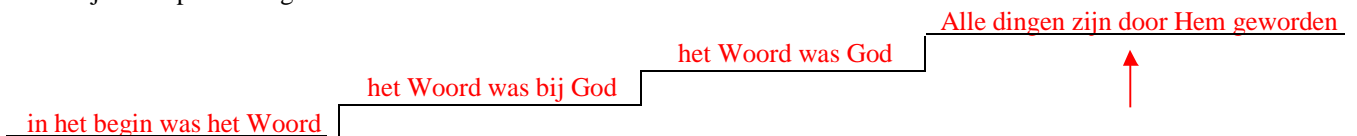
“De overpriesters dan der Joden zeiden tot Pilatus: Schrijf niet: De Koning der Joden; maar, dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning der Joden” (Statenvertaling).

In het tweede voorkomen van *basileus* (koning) is er géén bepaald lidwoord *ho* (de) weergegeven, omdat het vóór *eimi* (ik ben) staat. In het tweede gedeelte wordt net zo goed Koning bedoeld als in het eerste gedeelte, maar het bepaald lidwoord wordt niet gebruikt.

Ook laat het zinsverband geen vrijere vertaling toe van Jh 1:1. Als we vertalen met ‘een god’ zou de zin een totaal onverwachte, onverklaarbare wending krijgen.

Met de uitspraak ‘en het Woord was een god’ wordt van de Heer Jezus niets unieks gezegd wat Hem specifiek van de engelen zou onderscheiden. De Schrift zegt immers zélf dat er vele “goden” zijn (vgl. 1Ko 8:5). Bovendien laat vers 3, “Alle dingen zijn door Hem geworden”, duidelijk zien DAT HIJ NIET TOT DE ENGELEN BEHOORT. Vergelijk Ko 1:15-16.

Er is in de eerste drie verzen van Joh.1 beslist géén sprake van een afdaling in waarde naar beneden toe. Integendeel, er is duidelijk een opklimming naar een climax:

Een andere foute stelling is dat de uitdrukking eigenlijk betekent: ‘het Woord was goddelijk’. Het probleem bij deze stelling is dat de uitdrukking ‘goddelijk’ beschrijvend is, en dat daarvoor een ander, maar verwant Grieks woord bestaat, *theios*, wat vertaald ‘goddelijk’ betekent. Dit woord wordt gevonden in Handelingen 17:29 (Godheid - *theion*) en 2 Petrus 1:3 (Goddelijke - *theias*). Zou Johannes niet dít woord gebruikt hebben indien hij werkelijk ‘goddelijk’ had bedoeld, en niet ‘God’?!

Christus is tenvolle God met betrekking tot de schepping. Hij bezit alle macht en autoriteit

1Ko 8:6 “Jezus Christus, door Wie alle dingen zijn, en wij door Hem”.

Ko 1:15-16 “Die het Beeld is van de onzienlijke God, de Eerstgeborene van alle creaturen. 16 Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen”.

Dit wordt elders van God gezegd:

Rm 11:36 “Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen”.

De Godheid van Christus werd ook tot uitdrukking gebracht in Zijn aardse bediening:

“ós oti theos èn en christó kosmon katallassón eautó” (2Ko 5:19 - Textus Receptus).

“als dat God was in Christus (de) wereld verzoenende met Zichzelf” (Letterlijk vertaald).

“Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende” (Statenvertaling).

Toen de Heer Jezus zei: “Ik en de Vader zijn één” (Jh 10:30), wilden de Joden Hem daarop stenigen (vs 31), met de melding: “Wij stenigen U niet om [enig] goed werk, maar om [gods] lastering, en omdat Gij, een Mens zijnde, Uzelf God maakt”.

Nu betekent Jezus’ antwoord daarop geenszins dat Hij deze aanspraak op Goddelijkheid NIET terugnam, zoals Jehovah-getuigen leren. Zijn antwoord luidde:

Jh 10:34-38 “Jezus antwoordde hun: Is er niet geschreven in uw wet: Ik heb gezegd, gij zijt goden? Indien [de wet] die goden genaamd heeft, tot welke het woord Gods geschied is, en de Schrift niet kan gebroken worden; Zegt gij [tot Mij], Die de Vader geheiligd en in de wereld gezonden heeft: Gij lastert [God]; omdat Ik gezegd heb: Ik ben Gods Zoon? Indien Ik niet doe de werken Mijns Vaders, zo gelooft Mij niet; Maar indien Ik ze doe, en zo gij Mij niet gelooft, zo gelooft de werken; opdat gij moogt bekennen en geloven, dat de Vader in Mij is, en Ik in Hem”.

De Heer Jezus beweert hier niet dat Hij slechts “een god” is (in de betekenis van Ps 82:6), maar wel dat Hij GODS ZOON is. Hij tracht niet aan de beschuldiging van Godslastering te ontkomen met de uitspraak “Ik ben Gods Zoon”. De Heer zegt in feite dit:

“Er zijn schepsels tot wie het woord kwam en die goden werden genoemd, maar Ik ben rechtstreeks door de Vader in de wereld gezonden. Hoe kunt u Mij dan Godslaster aansmeren als Ik verklaar Gods Zoon te zijn? Ik doe de werken van de Vader en die bewijzen dat de Vader in Mij is en Ik in de Vader”.

Dat de Zoon van God méér is dan de “goden” uit Psalm 82, blijkt ook uit Jezus’ uitspraak in **Jh 10:30**: “**Ik en de Vader zijn één**”. Hier valt geen “eendracht” te lezen, zoals de corrupte ‘bijbel’ van het Wachtorenengenootschap weergeeft. Ook de volgorde: “**Ik en de Vader**” laat zien dat de Heer Jezus geen lagere goddelijkheid bezit! Als de Heer Jezus een schepsel zou zijn, dan was die uitspraak wel zeer aanmatigend jegens God.

Laten we nu de aanhaling uit Psalm 82 eens dieper nagaan. Deze Psalm spreekt over rechters en zij zijn het die in vers 6 “goden” worden genoemd. Geen wonder want Dt 1:17 en 2Kr 19:6 vertellen ons dat de rechtspraak van God is en niet voor mensen uitgeoefend word, maar voor de Heer God.

Nu was het in Israël speciaal de priesterklasse die in dienst van God stond om het volk te richten volgens het Goddelijk recht (Ez 44:15, 24; 1Kr 23:1-4; 2Kr 19:6-11).

Als rechters werden zij tegenbeeldig “goden” genoemd omdat zij in hun functie een schaduw of tegenbeeld waren van God, de waarachtige Rechter van de aarde. Zij moesten als tegenbeeldige goden in hun rechtspraak de waarachtige God op getrouwe wijze vertegenwoordigen.

Maar als nu de priesters in Israël in hun rechterlijke functie tegenbeeldig “goden” werden genoemd, dan moet het waarachtige beeld, de waarachtige Rechter, waarachtig God zijn.

Nu is het zo dat de Joden heel goed uit de Schrift wisten dat de komende Messias eens als waarachtig Rechter zou optreden: Js 11:1-5; Jr 23:5; 33:15; enz... De Messias moest derhalve God zijn.

Dit hebben de Joden maar al te goed begrepen. Maar zij accepteerden dit niet van de persoon van Jezus van Nazareth. De Joden wisten heel goed dat de aanspraak Zoon-van-God een aanspraak op Goddelijkheid betekende, maar Jezus’ persoon was hun veel te min en daarom trachtten zij Hem opnieuw te grijpen (vers 39). Zij wilden Jezus slechts zien als een mens en niet als God gelijk. Daarom wreven zij Hem godslastering aan.

Maar we gaan hier nog iets aan toevoegen. Laat het gerust zijn dat bepaalde geschapen wezens “goden” GENOEMD worden, dan is het toch nog altijd zo dat deze goden opgeroepen worden om God te eren:

Psalm 97:7 “buigt u neer voor Hem, al gij goden!”

Daar tegenover wordt henzelf echter nooit Goddelijke eer toegebracht. Maar als Jezus Christus, de Zoon van God, in de wereld ingebracht wordt, moeten zelfs de engelen Hem AANBIDDEN, volgens Hebreëen :

Hb 1:6 “En als Hij weer de Eerstgeborene inbrengt in de wereld, zegt Hij: En dat alle engelen Gods Hem aanbidden”

En zou Thomas deze machthebbers, die goden genoemd worden, met “mijn God” mogen aanspreken? Hij noemde echter wel Jezus “mijn God”:

Jh 20:28 “En Thomas antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Heere en mijn God!”

Het valt nu eenmaal niet te ontkennen dat volgens de Schrift Jezus Christus, de Zoon van God, Goddelijke eer wordt toegebracht. Zoals b.v. in Openbaring:

Op 5:13 “Hem, Die op de troon zit, en het Lam, zij de dankzegging, en de eer, en de heerlijkheid, en de kracht in alle eeuwigheid”.

De Goddelijke eenheid van Vader en Zoon, en de gelijke aanbedding van beiden, volgt ook nog uit het volgende vergelijk:

Js 42:8 “Ik ben de HEERE [= Jahweh], dat is Mijn Naam; en Mijn eer zal Ik geen andere geven”

Op 5:11-12 “En ik zag, en ik hoorde een stem van vele engelen rondom de troon, en de dieren, en de ouderlingen; en hun getal was tien duizendmaal tien duizenden, en duizendmaal duizenden; Zeggende met een grote stem: Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging”.

Wij hebben al aangetoond dat de Heer Jezus Zich identificeert met Jahweh en God. In de volgende reeks Schriftplaatsen wordt dat nogmaals duidelijk:

Ps 7:10 “Gij, Die harten en nieren beproeft, o rechtvaardige God!”.

Jr 11:20 “Maar, o HEERE [= Jahweh] der heerscharen, Gij rechtvaardige Rechter, Die de nieren en het hart proeft!”.

Jr 17:10 “Ik, de HEERE [= *Jahweh*], doorgrond het hart, [en] proef de nieren”.

Maar merk hierna op wat er in Openbaring staat:

Op 2:18, 23 “Dit zegt de **Zoon van God** ... dat **Ik** het ben [Gr. *ego eimi*: Ik ben], **Die nieren en harten onderzoek**”.

6. ZOWEL DE HEER JEZUS ALS GOD ZIJN OORSPRONG EN DOEL

Wij analyseren daartoe de Schriftplaatsen van de Openbaring en Jesaja.

- GOD in Openbaring:

Op 1:8 “Ik ben de **Alfa** en de **Oméga**, het **Begin** en het **Einde**, zegt de Heere, Die **is**, en Die **was**, en Die **komen zal**, de Almachtige.

Op 21:6 “En Hij sprak tot mij: Het is geschied. Ik ben de **Alfa** en de **Omega**, het **Begin** en het **Einde**”

- JAHWEH in Jesaja:

Js 41:4 “Ik, de HEERE [= *Jahweh*], Die de **Eerste** ben, en met de **Laatste** ben Ik Dezelfde”.

Js 44:6 “de HEERE [= *Jahweh*] der heerscharen: Ik ben de **Eerste**, en Ik ben de **Laatste**”.

Js 48:12 “Hoor naar Mij, o Jakob! ... Ik ben Dezelfde; Ik ben de **Eerste**, ook ben Ik de **Laatste**”.

- JEZUS in Hebreeën en Openbaring:

Hb 13:8 “Jezus Christus is **gisteren** en **heden** dezelfde en in **eeuwigheid**”.

Op 1:13, 17 “de Zoon des mensen ... zeggende tot mij: Vrees niet; Ik ben de **Eerste** en de **Laatste**”.

Op 2:8 “Dit zegt de **Eerste** en de **Laatste**, Die dood geweest is, en [weer] levend is geworden”.

Vergelijk Op 3:14 “Dit zegt de Amen [= Jezus], de trouwe, en waarachtige Getuige, het **Begin** [= Schepper] der schepping Gods”.

Op 22:13 “Ik ben de **Alfa**, en de **Oméga**, het **Begin** en het **Einde**; de **Eerste** en de **Laatste**” (Zie ook 21:6).

Uit dit laatste vers blijkt dat het begrip “de Eerste en de Laatste” synoniem is met het begrip “de Alfa en de Omega”⁵.

Besluit: **Jezus = God = Jahweh**

Geen twee afzonderlijke wezens kunnen tegelijk de Eerste en de Laatste zijn, tenzij ze EEN in wezen zijn!

7. JEZUS CHRISTUS ONDERGESCHIKT AAN GOD?

Jehovah-getuigen loochenen het God-zijn van de Heer Jezus omdat Hij ondergeschikt zou zijn aan God. Zij voeren daartoe de volgende Schriftplaatsen aan:

Mt 26:39 “niet, gelijk Ik wil, maar gelijk Gij [wilt]”

Mk 13:32 “Maar van die dag en die ure weet niemand ... noch de Zoon, dan de Vader”

Jh 5:19 “De Zoon kan niets van Zichzelf doen”

Jh 6:38 “Hem, Die Mij gezonden heeft”

Jh 8:42 “Hij heeft Mij gezonden”

Jh 14:28 “Mijn Vader is meerder dan Ik”

Jh 20:17 “Mijn God en uw God”

1Ko 15:28 “dan zal ook de Zoon Zelf onderworpen worden aan Hem ... opdat God zij alles in allen”

Deze argumentatie doet blijken dat men niets heeft begrepen van de vleeswording van het Woord Gods, tot een nederige Dienstknecht. Laten we eens kijken naar Filippenzen:

⁵ Alfa en Omega zijn resp. de *eerste* en de *laatste* letter in het Griekse alfabet.

Fl 2:7-8 “Maar heeft Zichzelf **vernietigd**, de **gestaltenis** van een **dienstknecht aangenomen** hebbende, en is de mensen gelijk geworden; En in **gedaante** gevonden als een mens, heeft Hij **Zichzelf vernederd**, gehoorzaam **geworden** zijnde tot de dood, ja, de dood des kruises”.

Hier op aarde WERD de Zoon van God een dienstknecht of slaaf. Dat was Hij in de Hemel niet! Vandaar dat er staat: gehoorzaam GEWORDEN. In de hemel hoefde Hij niet gehoorzaam te zijn. Daar was Hij als Zoon medegebieder. Zie ook de volgende Schriftplaats in Hebreeën:

Hb 5:8 “**Hoewel Hij de Zoon was**, [nochtans] gehoorzaamheid **geleerd** heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden”.

De gehoorzaamheid, waarvan in Hb 5:8 sprake, was niet in het Zoonschap begrepen. Daarom staat er dat de Christus gehoorzaamheid GELEERD heeft. Het was iets wat in Zijn hemelse positie niet bestond. Hij heeft dat in Zijn mens-zijn hier op aarde geleerd (zie Jesaja 50:4).

Hij, door wie alle dingen geworden zijn (Jh 1:3), heeft als mens op aarde een onderworpen positie ingenomen. Hij oefende Goddelijke macht uit, doch onder gehoorzaamheid aan de Vader in de Hemelen (Jh 12:49, 50).

De Zoon van God heeft Zich niet LATEN zenden, als een ONDERWORPENE. Zijn gehoorzaamheid leerde Hij slechts op aarde, zoals we reeds lazen in Fl 2:7, 8 en Hb 5:8.

Het “zenden” van de Zoon van God, moet begrepen worden in de volkomen overeenstemming die er bestaat binnen de Godheid, dus tussen Vader en Zoon, in doel, plan en uitvoering. Zó werd Hij door de Vader “gezonden”. De Zoon is slechts uitgegaan als beantwoording en gevolg van het innerlijk overleg van de Godheid.

Maar er is ook het zenden van de Zoon des mensen, hier op aarde. Dit “zenden” geldt binnen de wereld of “kosmos”. Toen Jezus ongeveer 30 jaar oud was en Zich liet dopen, toen werd Hij met de Heilige Geest gezalft en werd Hij de Christus. Toen werd Hij uitgezonden in de wereld. Zie Joh.17:18 :

Jh 17:18 “Gelijk Gij Mij gezonden hebt in de wereld [*kosmos*], heb Ik hen ook in de wereld [*kosmos*] gezonden”.

En zelfs hier op aarde geldt ten aanzien van Jezus dat Hij Zich VRIJWILLIG beschikbaar stelde onder Zijn Vader in de Hemelen:

“Toen sprak Hij: Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God!” - Hb 10:9; Ps 40:7-9

Samengevat:

Als Zoon van God heeft Hij vrijwillig (inter-Goddelijk) het besluit genomen om naar de aarde te gaan in het vlees, om als zodanig een afhankelijke dienstknecht van God te zijn. Hij besloot dus om de “Zoon des mensen” te worden.

Als Zoon des mensen heeft Hij op dertigjarige leeftijd vrijwillig Zijn taak opgenomen. In het vlees was Hij nu in een afhankelijke positie, en minder dan de Vader in de Hemelen. Daarom onderwierp Hij Zich aan de Vader om Zich door Hem te laten leiden. In die onderwerping werd Hij gehoorzaam, en leerde Hij gehoorzaamheid, zelfs tot de dood toe.

Dat de Zoon hier op aarde, als MENS Jezus Christus, spreekt van “Mijn God”, is gezien het voorgaande volkomen duidelijk. Op het kruis klaagt Hij: “Mijn God! Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten!” (Mt 27:46). Met die uitspraak kunnen we alleen maar moeilijkheden hebben als we het mens-zijn van de Heer niet serieus nemen.

Ook na Zijn opstanding sprak Hij over “Mijn God” (Jh 20:17), en zelfs na Zijn hemelvaart (Op 1:6 en 3:12). Dit komt omdat de Heer Jezus na Zijn opstanding het mens-zijn niet heeft afgelegd. Hij is nu nog steeds de Zoon des MENSEN:

1Tm 2:5 “de **Mens** Christus Jezus”.

Hd 17:31 “oordelen, door een **Man**”.

Uiteraard heeft de Heer Jezus nu een verheerlijkt lichaam, dus van een hogere natuur, maar toch is het een MENSELIJK lichaam - hetzelfde soort lichaam dat christenen in de opstanding zullen ontvangen. De opstandingleer zullen wij nu niet verder bespreken - dat vergt een eigen behandeling - maar toch moet u maar eens zien wat de Schrift zegt aangaande het MENS-zijn van de Heer Jezus Christus:

- Op aarde was Hij de Zoon des MENSEN: Mt 8:20; 9:6; 11:19.
- Nu, aan Gods rechterhand is Hij eveneens de Zoon des MENSEN: Mt 13:41; 26:64 ...
- Hij zal wederkomen als Zoon des MENSEN: Mt 16:27, 28; Mt 24:27, 30, 37, 39, 44; Mt 25:31.
- Het Duizendjarig Rijk is voor de Zoon des MENSEN: Dn 7:13, 14.
- Het Oordeel is aan de MENSENZOON gegeven: Jh 5:27; Hd 17:31.

- De Opstanding is door de MENSENZOON: 1Ko 15:21, 22.

Het mag ons niet ontgaan dat de Heer Jezus Christus TWEE titels draagt:

- 1 Zoon van God: Zijn Goddelijke natuur.
- 2 Zoon des Mensen: Zijn Menselijke natuur.

En BEIDE is Hij. Hij is God en Hij is mens.

Als Zoon van God heeft Hij niets te ontvangen, geen macht en geen koninkrijk. Als zodanig onderhoudt Hij reeds alle dingen door het woord van Zijn kracht.

Als Zoon des Mensen heeft Hij echter wel wat te ontvangen, namelijk de MACHT en het KONINGSCHAP over een KONINKRIJK. In die hoedanigheid zal Hij ook komen: Mt 24:30; Dn 7:14.

En Mt 24:30 zegt niet dat het teken van de Zoon van God in de hemel zal verschijnen, maar wel: “het teken van de **Zoon des mensen**”. Zo ook in Dn 7:14.

De “Tweede Mens” en “laatste Adam” zal alles wat de eerste bedorven heeft in glorie herstellen. En alle boze machten die door de eerste Adam opgeroepen zijn, zullen door de Laatste Adam uitgebannen worden. Als dit doel is bereikt, dan zal de Zoon des Mensen Zijn MESSIAANS KONINKRIJK OPGEVEN. Zijn taak zal dan volbracht zijn: 1Ko 15:24, 28.

Het zich onderwerpen of overgeven van het koninkrijk, heeft dus niets te maken met de positie van Jezus Christus als Zoon van God, maar heeft alles te maken met de positie van Zoon des MENSEN! Het “onderwerpen” uit 1Ko 15:28 moet verstaan worden in het licht van vers 24: het OVERGEVEN van het koninkrijk aan God.

Met verstandelijk redeneren alléén, zonder oog te hebben voor het globale verband waarin een tekst staat, kom je in de Heilige Schrift niet ver! Als 1Ko 15:28 letterlijk bedoelt dat de Heer Jezus zich nog ZAL onderwerpen, dan zou dit tevens, volgens de logische rede, betekenen dat Hij tot dat tijdstip NOG NIET aan God onderworpen IS!! Daar moet een Jehovah-getuige maar eens goed aan denken! Maar als Zoon des Mensen is de Heer Jezus dit echter wél, zoals reeds duidelijk werd betoogd.

De Christus zal Zijn Messiaanse regering dus opgeven en zal de macht weer terug in handen leggen van God, opdat God, dat is de drie-enige God, alles zij in allen.

Dan Zal de Christus als Zoon van God blijven regeren: “Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid” - Openb.11:15. Dat zal zeker niet met minder glorie zijn dan vóórdat Hij het Messiaanse koninkrijk als Zoon des Mensen overgaf, integendeel.

8. ER IS SLECHTS ÉÉN GOD

De *Shema* zegt:

Dt 6:4 “Hoor, Israël! de HEERE [=Jahweh], onze God [=Elohim], is een enig HEERE [=Jahweh]!”
(vgl Mk 12:29; Rm 3:30; Gl 3:20)

Er is inderdaad slechts één God, maar tegelijk drukt *Elohim* een meervoudigheid uit. *Elohim* is het meervoud van *Eloah* (God). God is een meervoudige persoonlijkheid, naar Vader, Zoon en Heilige Geest. Zo is Jezus werkelijk één met de Vader en niet in ‘eendracht’, Jh 10:30 (Textus Receptus):

egó kai o patèr en esmen
Ik en de Vader één zijn

Ik wil dit nog eens uitvoerig herhalen omdat Jehovah-getuigen dit maar niet willen accepteren, terwijl de Schrift dit leert van Genesis tot Openbaring!

Anders ligt het met 1Tm 2:5 en 1Ko 8:4-6. Daar wordt NAAST de ene God nog van Jezus Christus gesproken:

1Tm 2:5 “Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus”

1Ko 8:4-6 “... wij weten, dat een afgod niets is in de wereld, en dat er geen andere God is dan één. 5 Want hoewel er ook zijn, die goden genaamd worden, hetzij in de hemel, hetzij op de aarde (gelijk er vele goden en vele heren zijn), 6 Nochtans hebben wij [maar] één God, de Vader, uit Wie alle dingen zijn, en wij tot Hem; en [maar] één Heere, Jezus Christus, door Wie alle dingen zijn, en wij door Hem”

Hier mag men echter niet voorbijgaan aan het wondere feit dat de Zoon tegelijk Zoon van God én Zoon des Mensen is. Hij is zowel waarachtig God als waarachtig Mens!

Jehovah-getuigen gaan in een tekst als 1Tm 2:5 het ene deel tegen het andere uitspelen: omdat de éne Middelaar apart genoemd wordt, kan Hij niet in de Godheid begrepen zijn, zo redeneren zij. Zij zien echter niet in dat, als Zoon van God, de Christus waarachtig God is. En tevens is Hij is ook mens, en in die hoedanigheid is Hij Middelaar.

Datzelfde procédé van uitspelen van het ene deel tegen het andere, past het Wachttorengenootschap ook toe in 1Ko 8:4-6. Als wij echter op diezelfde wijze tewerk gaan, kunnen we met evenveel recht (eigenlijk: onrecht) het volgende stellen:

“Er is maar één Heer, Jezus Christus. Dus de Vader is geen Heer, want dan zouden er twee zijn”.

Maar in de Schrift wordt God wel degelijk “Heer” genoemd:

Lukas 1:15 en 28; Handelingen 4:26 ... enz.

Op deze wijze mogen wij niet met Bijbelteksten omspringen. We moeten een tekst in het verband plaatsen en we moeten naar de bedoeling ervan vragen. De bedoeling die Paulus had is: te schrijven tegen afgoderij en te stellen dat geen ander God is dan één. Hij erkent wel dat er in de geestenwereld hogere machten zijn die goden genoemd worden, zoals ook op aarde rechters die naam dragen, maar geen van dezen is werkelijk God. Het zijn geschapen wezens, waarbij zelfs de engelen hun gezag dragen in volkomen onderworpenheid aan God. Dat doet Michaël dan ook, zelfs ten overstaan van de duivel: Judas vers 9! Er is één God, bedoelt Paulus, maar daarmee ontkent hij niet dat die God in Zijn wezen drie-enig is en dat de Zoon, Jezus Christus, tevens tot die Godheid behoort.

Zo zijn er volgens dat schrijven van Paulus in 1Ko 8:4-6 vele heren, maar allen zijn zij afhankelijke machthebbers. De ene werkelijke Heer is Jezus Christus, want God heeft Hem boven alle machten gesteld:

Als Jehovah-getuigen van 1Ko 8:4-6 iets zouden willen leren, dan moest het wel dit zijn:

Dat Jezus Christus onder de vele goden en heren juist NIET geteld wordt. Vandaar dat Hij in Jh 1:1 niet “een god” genoemd wordt, maar wel degelijk “God”.

Er valt nog meer te leren uit 1Ko 8:6 :

Van de VADER wordt er gezegd:

- 1 - UIT Wie alle dingen zijn.
- 2 - TOT (= voor) Wie wij zijn

Van de ene HEER wordt gezegd:

- 3 - DOOR Wie alle dingen zijn, en ook wij

Nu lezen we in Romeinen 11:36 over GOD het volgende:

“[1] UIT Hem en [2] DOOR Hem en [3] TOT Hem zijn alle dingen”.

Dit laatste wordt gezegd terwijl we van 1Ko 8:6 weten dat alle dingen DOOR Jezus Christus zijn! Onze Heer Jezus is dus waarlijk begrepen in de Godheid.

Ach, zeggen die unitariërs dan weer, God heeft het scheppingswerk wel door de Zoon laten uitvoeren, maar God blijft de Auteur. Zoals een architect zijn plannen in opdracht laat uittekenen door een tekenaar terwijl de eerste toch de ontwerper blijft. De architect zet er zijn signatuur onder, niet de uitvoerende tekenaar, noch een andere uitvoerder zoals de aannemer. Maar deze redenatie klopt andermaal niet met de Schrift. Lees de Kolossenzenbrief er eens op na:

Ko 1:16 Want door Hem [*de Zoon*] zijn **alle** dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en **tot Hem** geschapen; 17 En Hij is *vóór* alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem;

Hier lezen we (1) dat volstrekt ALLE dingen (zie de opsomming) door de Zoon werden geschapen en (2) dat alle dingen niet alleen DOOR Hem werden geschapen maar ook **TOT Hem**, dat wil zeggen: voor en ten behoeve van Zichzelf. Een aannemer die een werk uitvoert, hoe kwalitatief ook, kan niet zeggen dat hij dat voor zichzelf doet. De Zoon echter schiep alles TOT Hem en dus is Hij God. Hij maakt inherent deel uit van de éne Godheid, Die echter gekenmerkt wordt door een interne pluraliteit.

Gelieve nog op te merken dat in de Griekse grondtekst van 1Ko 8:6 NIET zoiets staat als “door bemiddeling van”. Dit laatste komt wel voor in de pseudo-bijbel van het Wachttorengenootschap (Nieuwe Wereld vertaling⁶), waar hun leer reeds ingeweven werd en waar de grondtekst geweld wordt aangedaan.

9. DE EERSTGEBORENE

Deze uitdrukking “eerstgeborene” komt met betrekking tot de Heer Jezus Christus vijf maal voor, in het Nieuwe Testament:

1. Rm 8:29 “opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broeders”.
2. Ko 1:15 “de Eerstgeborene van alle creaturen”.
3. Ko 1:18 “Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn”.
4. Hb 1:6 “En als Hij weer de Eerstgeborene inbrengt in de wereld, zegt Hij: En dat alle engelen Gods Hem aanbidden”.
5. Op 1:5 “de Eerstgeborene uit de doden”.

Het Wachttorengenootschap redeneert nu als volgt: Hij bestaat ‘dus’ niet van eeuwigheid af, want Hij is “geboren” en heeft ‘dus’ een begin.

Weer een redeneringsfout. Bijbelteksten moet men niet op de klank af verklaren. Als u de term “eerstgeborene” letterlijk neemt, dan zult u hem helemáál letterlijk moeten nemen: dan is de Christus geboren en niet geschapen!!!

En dan redeneren we verder: een geschapen wezen is van wezenlijk lagere orde dan degene die hem geschapen heeft. Maar een geboren wezen is van dezelfde natuur, en in die zin van dezelfde orde als degene uit wie hij geboren is. Maar deze consequentie aanvaarden de Jehovah-getuigen juist niet!

De term “eerstgeborene”, toegepast op Jezus Christus, slaat altijd op Hem als de MENS Jezus Christus, en nooit op Hem als de Zoon van God, die van eeuwigheid af is. Als MENS werd Jezus verwekt, zo zegt de Psalm:

Ps 2:7 “Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd”

En Paulus zegt te Antiochië, dat God de aan de vaders gegeven belofte heeft vervuld, “toen Hij Jezus verwekt heeft” en hij haalt daarbij Psalm 2 aan: Handelingen 13:32, 33. Zie ook Hebr 1:5 en 5:5.

Natuurlijk is de term “eerstgeborene” ontstaan uit het-eerst-geboren zijn. Maar die term betekent in het bijzonder: “het eerst in rangorde”. Dat komt omdat hiermee de ERFGENAAM wordt aangeduid, die de VOORNAAMSTE PLAATS inneemt: hij die meer erft dan zijn broers, namelijk een dubbel deel: zie Dt 21:17 en vgl. Nm 11:25; 2Kn 2:9.

Soms kan het element eerst-geboren-zijn volledig wegvallen en alleen de rangorde of de overdrachtelijke betekenis overblijven. Zo zien we in 1Kr 5:1 hoe niet Ruben als eerstgeborene in het register werd ingeschreven, maar wel Jozef. Jozef werd de eerstgeborene naar RANG: de eerste, de voornaamste. Zo was dat ook met Ezau en Jakob het geval, en ook met Ismaël en Isaäk en met Manasse en Efraïm.

Ook in Psalm 89:28 blijkt de letterlijke betekenis van “eerstgeborene” als eerst-geboren totaal te zijn weggefallen:

Ps 89:28 “Ook zal Ik hem tot een eerstgeboren zoon stellen, tot een hoogste over de koningen der aarde”.

Vgl. Op 1:5 “Jezus Christus ...de Eerstgeborene uit de doden, en de Overste van de koningen der aarde”.

Deze Schriftplaats slaat op Jezus Christus.

Iemand die niet daadwerkelijk het-eerst-geboren is, kun je niet letterlijk tot eerstgeborene maken. Zo iemand wordt tot eerstgeborene GESTELD.

In Jezus' geval heeft de term “eerstgeborene” een volkomen overdrachtelijke betekenis. Het duidt bij Hem vooral op RANG-ORDE: Hij is de voornaamste, de eerste plaats innemend. Maar ook is Jezus Christus de OORSPRONG of het BEGIN van alles. We zullen dat alles verder aantonen. Daartoe zullen we die vijf Schriftplaatsen met de term “eerstgeborene” op de betekenis onderzoeken.

10. DE EERSTGEBORENE “VAN ALLE KREATUREN” en “UIT DE DODEN”

⁶ De pseudo-bijbel van het Wachttorengenootschap is naar de grondtekst gebaseerd op het corrupte werk van Westcott & Hort. De vertaling daaruit gebeurde verder door een anoniem stelletje van hun sekteleiden, die enerzijds een loopje hebben genomen met het vertalen zelf, en anderzijds moedwillig de Wachttorendoctrines in de tekst hebben ingeweven.

Ko 1:15-18 “Die het Beeld is van de onzienlijke God, de **Eerstgeborene van alle creaturen**. 16 Want **door** Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn **door** Hem en **tot** Hem geschapen; 17 En Hij is **vóór** alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen **door** Hem; 18 En Hij is het Hoofd van het lichaam, [namelijk] van de gemeente, Hij, Die het **Begin** is, de **Eerstgeborene uit de doden**, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn”.

Hier moet de term “**Eerstgeborene van alle creaturen**” verklaard worden op grond van hetgeen volgt op “want” in vers 16 en 17. Deze “want” leidt een verklaring in! We lezen in vers 16 en 17 dat ALLE dingen (vier maal “alle”) “DOOR” en “TOT” Hem zijn geschapen. Dáárom is Hij de “eerstgeborene”. Die term betekent zijn eminentie en eerste plaats als Schepper.

Want de MENS Jezus Christus begon zijn menselijk bestaan wel in een kribbe, maar in feite is Hij “**VÓÓR ALLE** dingen” (vers 17) en “**DOOR Hem en TOT Hem**” zijn alle dingen geschapen (vers 16) - dat is het wat die RANG bepaalt.

Die rang “eerstgeborene” houdt erfgenaamschap in: de Zoon zal alles wat Hij geschapen heeft, maar nu nog door Satan is ingenomen, beërven, want “**alle dingen zijn ... TOT (= voor) Hem geschapen**” (vers 16)!

Hier is beslist niet bedoeld dat Jezus de eerstgeschapene is, opdat door Hem de “andere” dingen zouden kunnen gemaakt worden, zoals Jehovah-getuigen leren. Dat woordje “andere” hebben zij zelf onrechtmatig in hun pseudo-bijbel toegevoegd: vijf maal in Kol.1:15-20, alhoewel tussen vierkante haakjes. In Kol.1:16,20 voegen zij bovendien het woord “tussenkost” aan de grondtekst toe *zonder* haakjes: “door TUSSENKOMST”. Zo ziet u even welk een knoeiboel zij ervan maken. In Ko 1:16, 17 voegen zij zelfs “bemiddeling” toe: “door BEMIDDELING”, terwijl dat woord niet in de grondtekst staat weergegeven. Dit wordt allemaal ondernomen om de Schrift te ontkrachten die duidelijk leert dat Jezus Christus de Schepper en dus God is. Wat een schande!

Jezus Christus is als Zoon van God niet de eerste van de geschapen dingen, maar: “**Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem**” (vers 17). Hij heeft geschapen: “**alle dingen geschapen, die in de hemelen [meervoud!] ... zijn**” (vers 16). Alle dingen die tot **BESTAAN** gebracht werden, bestonden door de Zoon (vers 17).

Paulus komt beslist niet te schrijven dat de Heer Jezus het eerste schepsel is. Hij bedoelt dat de Heer Jezus, ondanks zijn Mens-zijn, in feite het “**BEGIN**” (vers 18) is of de **OORSPRONG** van alles.

De Heer Jezus is in waarheid de **OORSPRONG** van de schepping Gods, zoals staat in Openbaring:

Op 3:14 “Dit zegt de Amen [= Jezus], de trouwe, en waarachtige Getuige, het **Begin** [= Schepper] der schepping Gods”.

Hij is de **EERSTE** en ook de Laatste, het **BEGIN** en ook het Einde, de **ALFA** en ook de **Omega** - Op 22:13 (en dit is hetzelfde als wat van God gezegd wordt: Op 21:6, zoals reeds eerder uiteengezet werd).

Daarom heeft de Heer Jezus de rang van “eerstgeborene”. Er wordt in Ko 1:18 letterlijk gezegd: “**opdat Hij in allen de Eerste zou zijn**”. Zelfs de interlineaire “Diaglott” en de Kingdom Interlinear Translation, beide van het afvallige Wachttorengenootschap, vertalen hier *interlineair* correct met het Engelse “pre-eminent”⁷, maar in de K.I.T. vinden we als *kantvertaling* (weergave in hun pseudo-bijl) iets anders aangegeven, naar hun verderfelijke gewoonte. Zie bv. maar eens naar enerzijds het interlineaire en anderzijds, daarnaast, de afwijkende kantvertaling bij Jh 8:58 en 17:3; Ko 2:9; Jh 14:1 en 14:10; (enz.).

De Heer Jezus is ook “**de Eerstgeborene uit de doden**” - Ko 1:18. (Zo wordt Hij ook in Op 1:5 genoemd).

Hier wordt Hij aangeduid als Oorsprong of Begin. Dat wordt vooraf in het vers ook gezegd: “**Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden**”. We zagen reeds dat de Heer Jezus het begin of de oorsprong van de hele schepping is; Hij is dat eveneens met betrekking tot de opstanding uit de doden.

In Ko 1:18 en Op 1:5 kunnen we de term “eerstgeborene” evenmin letterlijk nemen. Uit de doden wordt je niet “geboren” maar men “staat op” uit de doden. Een ander voorbeeld van overdrachtelijk woordgebruik vinden we in Jh 3: Nicodemus dacht aanvankelijk wel dat “wedergeboorte” letterlijk opnieuw-geboren-worden betekende, maar Jezus wees hem terecht - zie Jh 3:4-6. Bedoeld wordt dat Jezus de oorsprong of begin is van de opstanding. Daarom neemt Hij daarin, zoals in alle dingen, de eerste plaats in (Ko 1:18). Zo zegt ook 1Ko 15:20-22 dat Jezus de “Eersteling” is van degenen die opstaan uit de doden, maar ook dat Hij het begin of de oorzaak ervan is: “**Want daar de dood door een mens is, zo is ook de opstanding der doden door een Mens. Want gelijk zij allen in Adam sterven, also zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden**”.

De Heer Jezus wordt in Ko 1:18 genoemd zoals **GOD ZELF** genoemd wordt: **HET BEGIN**. Zie Op 21:6. Dat de Mens Christus Jezus daarom ook God moet zijn is niet alleen logisch, maar het wordt door Paulus in de volgende verzen bevestigd:

⁷ Pre-eminent: uitblinkend, uitstekend boven

Ko 1:19 “Want het is [des Vaders] welbehagen geweest, dat **in Hem al de volheid** wonen zou”. Vergelijk Ko 2:9: “Want **in Hem woont al de volheid der Godheid** lichamelijk”.

(U kunt wel begrijpen dat de pseudo-bijbel van de getuigen hier wat anders weergeeft, in strijd met de grondtekst).

11. DE EERSTGEBORENE ONDER VELE BROEDERS

Rm 8:29 “Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de **Eerstgeborene** zij **onder vele broeders**”.

Hb 2:10-12 “Want het betaamde Hem, om Wie alle dingen zijn, en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, vele kinderen tot de heerlijkheid leidende, de overste Leidsman hunner zaligheid door lijden zou heiligen. Want èn Hij, Die heiligt, èn zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen. Zeggende: Ik zal Uw naam Mijn broeders verkondigen; in het midden der gemeente zal Ik U lofzingen”.

We zien hier dat de Heer Jezus van Godswege de leidsman is tot de behoudenis van de mens: om velen tot zonen te maken en hen tot heerlijkheid te leiden. Alle zonen zijn met de Mens Christus Jezus verbonden als broeders, omdat ze Hem gelijkvormig worden gemaakt. Met betrekking tot hen neemt de Heer Jezus de rang in van eerstgeborene. Hij is de eerste in rang onder hen, doch ook hun OORSPRONG. Hij is de oorsprong van het Christelijk broederschap, de oorsprong van allen die naar Zijn beeld worden gevormd (Rm 8:29).

De term “eerstgeborene” duidt hier dus helemaal niet aan dat de Heer Jezus, als Zoon van God, zelf een begin heeft gehad. Er wordt slechts geleerd dat de Heer Jezus het Begin is en de voornaamste van degenen die zijn beeld dragen. De term “eerstgeborene” is andermaal overdrachtelijk gebruikt.

De engelen AANBIDDEN de Eerstgeborene!:

Hb 1:6 “En als Hij weer de **Eerstgeborene** inbrengt in de wereld, zegt Hij: En dat alle engelen Gods Hem **aanbidden**”.

Hier zien we dat de Eerstgeborene ook ten aanzien van de engelen de eerste plaats inneemt. De engelen zullen Hem aanbidden - waarom? - omdat Hij tevens God is (zie verder in Hebr.1:8-10!). Anders toch zou de hemel gevuld zijn met afgodendienaars!

12. DE ENIGGEBOREN ZOON

De uitdrukking “eniggeborene” komt net als “eerstgeborene” vijf maal voor. Het wordt alleen gebruikt door Johannes, wiens geschriften de Heer Jezus op bijzondere wijze als God voorstellen.

Als behalve “eerstgeborene” de Heer Jezus ook “eniggeborene” wordt genoemd, dan blijkt hieruit dat deze termen niet in letterlijke zin kunnen bedoeld zijn. EEN ENIGGEBORENE KAN NOOIT TEGELIJK EEN EERSTGEBORENE ZIJN. Met deze titel wordt de intieme betrekking tussen de Vader en de Zoon aangegeven. Het betreft hier dus niet een aanduiding van de menselijkheid van Jezus Christus, maar wel van de eeuwige Zoon van God.

We zullen nu de vijf Schriftplaatsen aanhalen:

1. Jh 1:14 “En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de **Eniggeborene** van de Vader), vol van genade en waarheid”.

Hier wordt de uitdrukking in vergelijkende zin gebruikt. Vergelijk hiermee bv. Zacharia en Amos:

Zc 12:10 “zij zullen over Hem rouwklagen, als [met] de rouwklacht over een enige zoon”.

Am 8:10 “Ik zal het [land] stellen in rouw, als er is over een enige [zoon]”

Er zijn wel velen tot kinderen Gods of zonen gemaakt, zegt Johannes in 1:12,13, maar de Zoon van God is als een eniggeborene van een Vader. U ziet dus de intieme betrekking tussen Vader en Zoon, geschetst door de ‘apostel der liefde’. Vergelijk hiermee het bekende Jh 3:16 “Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon ...”.

2. Jh 1:18 “Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot des Vaders is, Die heeft [Hem ons] verklaard”.

De intieme betrekking tussen de Vader en de Zoon kan nooit sterker uitgedrukt worden! Alleen al de gedachte dat een engel of zelfs een aartsengel die plaats zou innemen is weezinwekkend, want dat schendt deze intieme voorstelling.

3. Jh 3:16 “Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe”.

4. Jh 3:18 “Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alreeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon van God”.

De liefde Gods kan niet beter uitgedrukt worden dan in het geven van zijn innig geliefde Zoon. Hij heeft er immers zo maar één - ook dat drukt de tekst uit.

5. 1Jh 4:9 “Hierin is de liefde van God ten aanzien van ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon in de wereld heeft gezonden, opdat wij zouden leven door Hem”.

In al deze teksten komt de innige betrekking tussen de Vader en de Zoon sterk naar voor, en ook dat de Vader zijn Zoon - zijn enige - aan ons gegeven heeft. Dat toont Gods grote liefde voor ons, want er wordt gezegd: “Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven” - Rm 8:32.

God verwierf Zich een Gemeente door het bloed van Zijn Zoon. Let op hoe Handelingen het zegt:

Hd 20:28 “... de gehele kudde, waarover u de Heilige Geest tot opziensers gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, welke **Hij** [dat is: GOD] verkregen heeft door **Zijn eigen bloed** [dat is: Zijn Eigene, de Zoon]”. Vgl. de Textus Receptus:

to pneuma to agion etheto episkopous poimainein tèn ekklessian tou theou èn periepoièsato dia tou idiou aimatos
De Geest - heilige plaatste opzichters tot herders de kerk van God Die hij verkreeg door het eigen bloed

Hier staat “Zijn eigen bloed” om duidelijk te laten zien dat de Zoon Zijn Eigene is, van hetzelfde Goddelijke geslacht.

13. DE HEILIGE GEEST IN HET OUDE TESTAMENT

Het wordt nu tijd dat we onze aandacht richten op de Persoon van de Heilige Geest binnen de Godheid. We vertrekken in het Oude Testament om te zien hoe Hij daar voorgesteld wordt.

God is een Geest (Gn 1:2). Gewoonlijk wordt gesproken van de Geest of adem VAN God: “De **Geest Gods** heeft mij gemaakt, en de **adem van** de Almachtige heeft mij levend gemaakt” (Job 33:4), of “door de **Geest van Zijn mond** al hun heer” (Psalm 33:6).

Het Oudtestamentische ROEACH en het Nieuwtestamentische PNEUMA betekenen eigenlijk wind, adem, en vandaar ook geest. Hieraan is te denken bij Jh 3:8 “De **wind** [pneuma] blaast, waarheen hij wil ...also is een ieder, die uit de **Geest** [pneumatos] geboren is” en Jh 20:22 “En toen Hij dit gezegd had, blies Hij [op hen], en zeide tot hen: Ontvangt de Heilige Geest [Pneuma Agion]”.

In hogere zin geldt voor de Heilige Geest hetgeen voor wind geldt: Hij is van ons onafhankelijk en Hij is ontastbaar, onzichtbaar, alhoewel Zijn uitwerking wèl waarneembaar is. Een stormwind was ook een van de Pinkstertekenen: Hd 2:2 “uit de hemel een geluid, zoals van een geweldige, gedreven wind”.

De Geest is en blijft niet enkel IN God, maar gaat ook van Hem UIT. Hij is dan de levenwekkende kracht die werkt in de schepping:

Gn 1:2 “en de Geest Gods zweefde op de wateren”.

Js 40:13 “Wie heeft de Geest des HEEREN bestuurd”.

Ps 33:6 “en door de Geest van Zijn mond al hun heer”.

Ps 104:29,30 “neemt Gij hun adem weg, zij sterven ... zendt Gij Uw Geest uit, zo worden zij geschapen”.

Hij is overal aanwezig: Ps 139:7 “Waar zou ik heengaan voor Uw Geest”.

Hij is de bewerker van alle geestelijk en zedelijk leven:

Ez 36:27 “En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen”.

Hij kan ook een verdervende macht uitoefenen:

Js 40:7 “Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest des HEEREN daarin blaast”.

Job 4:9 “Van de adem Gods vergaan zij”.

In het O.T. is de Gods Geest, alhoewel Persoon, toch meestal als KRACHT voorgesteld. Echter niet altijd:

1Kn 18:12 “En het mocht geschieden, wanneer ik van u zou weggegaan zijn, dat de Geest des HEEREN u wegnam...”

Nh 9:20 “En Gij hebt Uw goede Geest gegeven om hen te onderwijzen”.

Ps 106:33 “Want zij verbitterden zijn Geest”.

Ps 139:7 “Waar zou ik heengaan voor Uw Geest en waar zou ik heenvlieden voor Uw aangezicht?”

Ps 143:10 “want Gij zijt mijn God! Uw goede Geest geleide mij in een effen land”.

Js 40:13,14 “Wie heeft de Geest des HEEREN bestuurd, en [wie] heeft Hem [als] Zijn raadsman onderwezen?”

Js 63:10,11,14 “zij hebben Zijn Heilige Geest smart aangedaan; daarom is Hij hun in een vijand veranderd, Hij Zelf heeft tegen hen gestreden ... Waar is Hij, Die Zijn Heilige Geest in het midden van hen stelde? ... Gelijk een beest, [dat] afgaat in de valleien, heeft hun de Geest des HEEREN rust gegeven”.

Hij wordt slechts sporadisch “HEILIGE Geest” genoemd:

Ps 51:13 “neem Uw Heilige Geest niet van mij”.

Js 63:10 “en zij hebben Zijn Heilige Geest smart aangedaan”.

Meestal wordt Hij genoemd: “De Geest van Jahweh” of “De Geest Gods”:

1Kn 18:12 “En het mocht geschieden, wanneer ik van u zou weggegaan zijn, dat de Geest des HEEREN [=Jahweh] u wegnam”.

Job 33:4 “De Geest Gods heeft mij gemaakt, en de adem van de Almachtige heeft mij levend gemaakt”.

14. DE HEILIGE GEEST IN HET NIEUWE TESTAMENT

De term “HEILIGE Geest” komt in het N.T. bijna honderd maal voor. Dit heeft blijkbaar te maken met Zijn optreden als Persoon. In het N.T. treedt de Heilige Geest meer als Persoon op dan in het O.T. Dit is zo vanwege de voortgang in de heilsgeschiedenis:

Jh 7:39 “En dit zeide Hij van de Geest, Die ontvangen zouden die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, aangezien Jezus nog niet verheerlijkt was”

Deze tekst zegt dat in het Oude Verbond de Heilige Geest “er nog niet was”, dit wil zeggen: niet in Persoon en niet permanent inwonend bij de gelovige, zoals na Pinksteren wèl gebeurde. Jezus had gezegd dat de Heilige Geest “IN u zal zijn”:

Jh 14:17 “de Geest der waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij **blijft** bij u, en zal **in u zijn**”.

Het was voorzgd dat de Heilige Geest in het “binnenste” van de gelovigen zou komen wonen. Het van nature stenen hart van Israël zou daardoor zo veranderd worden dat het een ‘hart van vlees wordt’:

Jr 31:33 “Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israël maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn **wet in hun binnenste** geven, en zal die **in hun hart schrijven**”.

Ez 11:19 “En Ik zal hun enerlei hart geven, en zal **een nieuwe geest in het binnenste van u** geven; en Ik zal het stenen hart uit hun vlees wegnemen, en zal hun een vlesen hart geven”.

Ez 36:27 “En Ik zal **Mijn Geest geven in het binnenste van u**; en **Ik zal maken**, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen”.

Dit is een profetie over de wedergeboorte⁸. In het Nieuwe Testament zien we de vervulling van dit WONEN van de Heilige Geest in het binnenste van de gelovigen:

1Ko 3:16 “Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en de Geest Gods in u woont?”

1Ko 3:19 “Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die gij van God hebt”.

Het Nieuwe Verbond is gekenmerkt als “**de bediening des Geestes**”: 2Ko 3:8, zodat de Heilige Geest in een duidelijker licht en meer op het voorplan komt te staan.

In het N.T. wordt de Heilige Geest niet enkel “de Geest van God” genoemd, maar ook: “de Geest van de Zoon”:

Gl 4:6 “zo heeft God **de Geest Zijns Zoons** uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!”

En ook: “de Geest van Christus”:

Rm 8:9 “Doch gij zijt niet in het vlees, maar in de Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand **de Geest van Christus** niet heeft, die komt Hem niet toe”.

Fl 1:19 “Want ik weet, dat dit mij ter zaligheid gedijen zal, door uw gebed en toebrenging des **Geestes van Jezus Christus**”.

En ook: “de Geest des Heren”:

Hd 8:39: “En toen zij uit het water waren opgekomen, nam **de Geest des Heeren** Filippus weg”.

De Heilige Geest gaat dus uit van zowel de Vader als de Zoon. En als de Heilige Geest in de gelovige woont, dan woont zowel de Vader als de Zoon in hem:

Jh 14:23 “Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en **Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken**”.

In Romeinen lezen we dat, als de Heilige Geest in iemand woont, dan ook Christus in hem woont:

Rm 8:9-11 “Doch gij zijt niet in het vlees, maar in de Geest, zo anders de **Geest Gods** in u woont. Maar zo iemand de **Geest van Christus** niet heeft, die komt Hem niet toe. 10 En indien Christus in u is, zo is wel het lichaam dood om de zonden; maar de geest is leven om de gerechtigheid wil. 11 En indien de **Geest van Hem, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft**, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont”.

De Heer Jezus heeft immers gezegd dat, als de HEILIGE GEEST komt, deze BLIJVEND IN hen zou zijn, en dat dan tevens JEZUS in hen zou zijn:

Jh 14:17-18 “de **Geest** der waarheid ... want Hij **blijft** bij u, en zal **in** u zijn. **Ik** [=Jezus] zal u geen wezen laten; **Ik** kom [weer] tot u”.

In Johannes 14-16 draagt de Heilige Geest de naam “PARAKLETOS”. Hij is de Trooster, Voorspreker of Helper die van Christus getuigt:

Jh 15:26-27 “Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, Die Ik u zenden zal van de Vader, [namelijk] de Geest der waarheid, Die van de Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen. 27 En gij zult ook getuigen, want gij zijt van het begin met Mij geweest”

Jh 16:13-14 “Maar wanneer Die zal gekomen zijn, [namelijk] de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden ... Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen”.

Die de wereld overtuigt van zonde:

Jh 16:8 “En Die [*de Trooster*] gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde”.

Die in afwezigheid van Jezus alles zal leren:

⁸ In het O.T. enkel gezien voor Israël omdat de Gemeente toen nog een *verborgenheid* was (Rm 16:25-27; Ko 1:24-26). Maar ook in de Gemeente werden eerst Israëlieten wedergeboren, en daarna Samaritanen en heidenen. Na de bedeling van de Gemeente zal Israël *als natie* wedergeboren worden.

Jh 14:26 “Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren”.

“De Geest van Christus” was reeds werkzaam in de oudtestamentische profeten:

1Pt 1:11 “Onderzoekende, op welke of hoedanigen tijd **de Geest van Christus**, Die in hen was, beduidde en te voren getuigde, het lijden, [dat] op Christus [komen zou], en de heerlijkheid daarna [volgende]”.

vgl. 2Pt 1:21 “Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen Gods **door de Heilige Geest gedreven zijnde**, hebben gesproken”.

De Heilige Geest wordt verder op één lijn gesteld met de Vader en de Zoon:

Mt 28:19 “hen dopende in de Naam des **Vaders**, en des **Zoons**, en des **Heiligen Geestes**”.

1Ko 12:4-6 “En er is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde **Geest**; En er is verscheidenheid der bedieningen, en het is dezelfde **Heere**; 6 En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde **God**, Die alles in allen werkt”.

2Ko 13:13 “De genade van de **Heere Jezus Christus**, en de liefde van **God**, en de gemeenschap des **Heiligen Geestes**, zij met u allen. Amen.

Gl 4:4-6 “zo heeft **God** de **Geest Zijns Zoons** uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!

In het N.T. wordt de Heilige Geest duidelijker als afzonderlijke entiteit onderscheiden van de meer algemene term “God”.

1Ko 2:10 “Doch God heeft [het] ons geopenbaard door Zijn Geest; want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods”.

Mt 3:16,17 “de hemelen werden Hem geopend, en hij zag de Geest Gods neerdalen, gelijk een duif, en op Hem komen. En ziet, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!”.

Hb 9:14 “Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwige Geest Zichzelf Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?”.

15. DE HEILIGE GEEST IS EEN PERSOON, GEEN INVLOED OF UITSTRALING

A - Hij heeft persoonlijke vermogens

1Ko 2:10, 11 “want de Geest **onderzoekt** alle dingen, ook de diepten Gods. Want wie van de mensen weet, wat van de mens is, dan de geest des mensen, die in hem is? Alzo **weet** ook niemand, wat van God is, dan de Geest Gods”.

Hd 15:28 “Want het heeft de Heilige Geest en ons **goed gedacht**, u geen meerdere last op te leggen dan deze noodzakelijke dingen”.

Op 2:7 “Die oren heeft, die hore wat de Geest tot de gemeenten **zegt**”.

Jh 3:6 “Wat uit het vlees geboren is, [dat] is vlees; en **wat** uit de Geest **geboren** is, [dat] is geest”.

Jh 14:26 “Maar de **Trooster**, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, **Die** zal u alles **leren**, en zal u **in-dachtig maken** alles, wat Ik u gezegd heb”.

Hd 8:29 “En de Geest **zeide** tot Filippus: Ga toe, en voeg u bij deze wagen”.

Hd 10:19 “En toen Petrus over dat gezicht dacht, **zeide** de Geest tot hem: Zie, drie mannen zoeken u”.

Hd 13:2 “En toen zij de Heere dienden, en vastten, **zeide** de Heilige Geest: Zondert **Mij** af beiden Bárnabas en Saulus tot het werk, waartoe **Ik** hen **geroepen** heb”.

Hd 16:6, 7 “En toen zij Frygië, en het land van Galatië doorgereisd hadden, werden zij door de Heilige Geest **verhinderd** het Woord in Azië te spreken. [En] aan Mysië gekomen zijnde, poogden zij naar Bithynië te reizen; en de Geest **liet het hun niet toe**”.

Rm 8:26, 27 “En evenzo **komt** ook de Geest onze zwakheden mede **te hulp**; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf **bidt** voor ons met onuitsprekelijke zuchtigen. En Die de harten doorzoekt, weet, welke **de mening** van de Geest is, omdat Hij naar God voor de heiligen **bidt**”.

Deze handelingen van de Heilige Geest kunnen ONMOGELIJK worden toegeschreven aan een invloed of uitstraling! Zie nog eens naar Handelingen 13:2:

Hd 13:2 “Terwijl zij nu de Heer dienden en vastten, **zei** de Heilige Geest: Zondert **Mij** nu Barnabas en Saulus af voor het werk waartoe **Ik** hen heb **geroepen**”.

Wie zulke teksten leest zal moeten inzien hoe dwaas het is om zulke handelingen toe te schrijven aan een onpersoonlijke kracht!

Maar bemerk dat de Heilige Geest BOVENDIEN handelingen verricht die alléén bij God mogelijk zijn:

Hd 1:16 “deze Schrift moest vervuld worden, welke de Heilige Geest door de mond van David voorzegt heeft”.

Lk 12:11,12 “weest niet bezorgd, hoe of wat gij tot verantwoording zeggen, of wat gij spreken zult; Want de Heilige Geest zal u in die ure leren, wat [gij] spreken moet”

1Ko 12:8-11 “Want deze wordt door de Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door dezelfde Geest; En een ander het geloof, door dezelfde Geest; en een ander de gaven der gezondmakingen, door dezelfde Geest. En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen. Doch al deze dingen werkt een en dezelfde Geest, delende aan een ieder in het bijzonder, **gelijk Hij wil**”.

1Ko 6:11 “En dit waart gij sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus, en door de Geest van onze God”.

Job 33:4 “De Geest Gods heeft mij gemaakt, en de adem van de Almachtige heeft mij levend gemaakt”.

Er zijn nog vele andere Schriftgetuigenissen die aantonen dat de Heilige Geest niet zomaar een onpersoonlijke kracht is. Het is teveel om alles op te noemen, maar hier enkele voorbeelden:

Jh 14:16 “En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in eeuwigheid”.

De Heer spreekt over de Heilige Geest als iemand die Hem vervangt en zijn taak overneemt.

Jh 15:26, 27 “Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, Die Ik u zenden zal van de Vader, [namelijk] de Geest der waarheid, Die van de Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen. En gij zult ook getuigen ...”.

Er staat niet dat de Geest DOOR de discipelen zou getuigen, als een soort kracht. Er staat geschreven: én de Geest, én de discipelen zouden getuigen!

Jh 16:13 “Maar wanneer Die zal gekomen zijn, [namelijk] de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen”.

Een kracht kan iemand sterken voor de dienst, maar kan niet iemand ‘in waarheid leiden’ en kan niet de toekomst openbaren.

Hd 5:3 “En Petrus zeide: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, dat gij de Heilige Geest liegen zoudt, en onttrekken van de prijs van het land?”

Tegen een kracht of werking kun je niet liegen, maar tegen een persoon wel.

Ef 4:30 “En bedroeft de Heilige Geest Gods niet, door Welke gij verzegeld zijt tot de dag der verlossing”.

Een kracht kun je niet bedroeven. Hieruit blijkt wel duidelijk dat de Heilige Geest een persoon is, want Hij bezit gevoelskenmerken.

Rm 8:9 “Doch gij zijt niet in het vlees, maar in de Geest, zo anders de Geest Gods in u woont”.

vgl. 1Ko 3:16 “Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en de Geest Gods in u woont?”

vgl. 1Ko 6:19 “Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is”.

Van een kracht kun je niet zeggen dat die in je woont. En een tempel is de woonst van God, niet van zoiets als een onpersoonlijke kracht!

B - Men handelt jegens de Heilige Geest als jegens een persoon

Js 63:10 “Maar zij zijn weerspanning geworden, en zij hebben Zijn Heilige Geest smart aangedaan; daarom is Hij hun in een vijand veranderd, Hij Zelf heeft tegen hen gestreden”.

Mt 12:31 “Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal de mensen vergeven worden; maar de lastering tegen de Geest zal de mensen niet vergeven worden”.

Ef 4:30 “En bedroeft de Heilige Geest Gods niet, door Welke gij verzegeld zijt tot de dag der verlossing”.

Hb 10:29 “Hoeveel te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden, die de Zoon van God vertreden heeft, en het bloed van het testament onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was, en de Geest der genade smaadheid heeft aangedaan?”

C - De Heilige Geest is als GOD geïdentificeerd

Vergelijk Jesaja 6:8, 9:

“Daarna hoorde ik de stem **des Heeren**, die zeide: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor **Ons** heengaan? ... Toen zeide Hij: Ga heen, en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet op”.

met Handelingen 28:25, 26:

“Terecht heeft **de Heilige Geest** gesproken door Jesaja, de profeet, tot onze vaders, Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg ...”

Vergelijk ook Jeremia 31:31-34:

“Ziet, de dagen komen, spreekt **de HEERE** [=Jahweh], dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken ... Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven ... want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hun zonden niet meer gedenken”.

met Hebreëen 10:15-17:

“En **de Heilige Geest** getuigt het ons ook; Want nadat Hij te voren gezegd had: Dit is het verbond, dat Ik met hen maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten geven in hun harten, en Ik zal die inschrijven in hun verstanden; En hun zonden en hun ongerechtigheden zal Ik geenszins meer gedenken”.

De Geest is Jahweh, Hij is dus God. Zie ook het Nieuwe Testament:

2Ko 3:17-18 “**De Heere nu is de Geest**; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid. En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren [als] in een spiegel aanschouwende, worden [naar] hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest [*kurios pneumatos*]”.

Op het eind van vers 18 staat in het Grieks letterlijk: KURIOS PNEUMATOS, hetgeen letterlijk betekent: HEER GEEST.

Dat de Heilige Geest God is, staat ook duidelijk in Handelingen:

Hd 5:3-4 “En Petrus zeide: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, dat gij de Heilige Geest liegen zoudt, en onttrekken van de prijs van het land? Zo het gebleven ware, bleef het niet het uwe, en verkocht zijnde, was het niet in uw macht? Wat is het, dat gij deze daad in uw hart hebt voorgenomen? Gij hebt niet tegen de mensen gelogen, maar tegen God”

De bemerkingen hieruit zijn:

- Liegen tegen de Heilige Geest = liegen tegen God.
- De Heilige Geest wordt benevens God onderscheiden.
- Men kan alleen maar tegen een **PERSOON** liegen.

D - Pogingen die gedaan worden om de Goddelijkheid van de Heilige Geest te weerleggen

De Wachttorengorganisatie tracht te weerleggen dat de Heilige Geest een Persoon is. Daartoe verklaren zij dat “Pneuma” (Geest) geen mannelijk lidwoord (de) heeft en dus **ONZIJDIG** is. Zij wijzen op Jh 14:17, waar het onzijdig voornaamwoord “auto” (het) voor Pneuma wordt gebruikt:

Jh 14:17 “de Geest der waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet **Hem** niet, en kent **Hem** niet; maar gij kent **Hem**; want Hij blijft bij u, en zal in u zijn”. Hierna de Textus Receptus:

oti ou theórei auto oude ginóskei auto umeis de ginóske te auto oti par umin menei kai en umin estai
omdat het niet ziet Hem, noch kent Hem. u echter kent Hem, omdat met u Hij blijft, en in u zal zijn.

In HUN interlineaire vertalingen (Diaglott en The Kingdom Interlinear Translation of the Greek Scriptures) hebben zij in dat vers dan de persoonlijke voornaamwoorden (Hem, Hij) vervangen door “het”.

Maar even waar is het dat in Johannes 14-16 de Heilige Geest wordt genoemd: HO PARAKLETOS, de Parakleet. In het Grieks-Nederlands woordenboek van Het Spectrum (1958-1997) lezen we onder Parakletos het volgende: “*m* [mannelijk] advocaat, verdediger, trooster (helper, voorspreker?)”. Parakletos is dus een mannelijk woord. De vrouwelijke vorm is “parakletria”.

In Jh 14:26 staat: “Maar de Trooster, de Heilige Geest”, of in het Grieks: “*ho de paraklètos to pneuma to agion*”. Het zogenoemd onzijdige Pneuma en het mannelijke Parakletos staan naast elkaar. Dat betekent dat ze allebei mannelijk zijn en niet onzijdig, want als in Johannes 16 de Parakleet wordt genoemd, dan worden zijn activiteiten als onmiskenbaar **PERSOONLIJKE** handelingen weergegeven:

Jh 16:7-11 “Doch Ik zeg u de waarheid: Het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden. 8 En Die gekomen zijnde, zal de wereld **overtuigen** van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel: 9 Van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; 10 En van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn Vader heenga, en gij zult Mij niet meer zien; 11 En van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is. 12 Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen. 13 Maar wanneer Die zal gekomen zijn, [namelijk] de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid **leiden**; want Hij zal van Zichzelf niet **spreken**, maar zo wat Hij zal **gehoord** hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u **verkondigen**. 14 Die zal Mij **verheerlijken**; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen. 15 Al wat de Vader heeft, is Mijne; daarom heb Ik gezegd, dat Hij het **uit** het Mijne zal **nemen**, en u **verkondigen**”.

- overtuigen
- leiden
- spreken
- horen
- verkondigen
- verheerlijken
- uitnemen

Het is toch wel al te gek om hierin een ONpersoonlijke “werkzame kracht” te willen zien. Daarom hebben praktisch ALLE bijbelvertalers het passend gevonden om in Joh.14:17 de persoonlijke voornaamwoorden “Hem” en “Hij” te gebruiken, ja zelfs de Nederlandse editie van de Nieuwe Wereldvertaling!

Bovendien gebruiken de interlineaire vertalingen van het Wachtstorengenootschap in Joh.16:13 ook het normale vertaaltroon door inderdaad **PERSOONLIJKE** voornaamwoorden te gebruiken:

“for he will not speak from himself (Gr. heautou)” - Diaglott.
“for he will not speak of his own impulse” - K.I.T.

Men kan er gewoon niet onderuit: de Heilige Geest is een Persoon. Hij wordt in het Nieuwe Testament zó veelvuldig en duidelijk als Persoon uitgebeeld, dat **GEEN ENKELE TWIJFEL MOGELIJK** is.

16. DE HEER JEZUS IS WEL DEGELIJK ONZE GOD EN ZALIGMAKER

In Handelingen 4:12 staat in verband met onze Heer Jezus (vs. 10) het volgende:

Hd 4:12 “**En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden**”.

Gezien deze waarheid wil ik hierna een reeks verwijzingen naar de Schrift doen, om bij wijze van nadruk en aanvulling nog meer aan te tonen dat de Heer Jezus God is. Gebruik hier dan wel NIET de Wachtstoren-pseudo-bijbel want deze is veelvuldig in strijd met de grondtekst. Als u twijfelt, controleer dan met behulp van een interlineaire vertaling uit de Textus Receptus. Door middel van dit laatste kunt u ook de ondeskundigheid van de N.W.-vertalers ontdekken.

De naam “Jezus” alleen reeds, betekent “Jahweh-Redder”. Hij is de Jahweh uit het Oude Testament.

Hb 1:8; Rm 9:5; 1Jh 5:20,21 - De Zoon, Jezus Christus is “God”.

Jh 1:4 en 14:6 - Hij is in Zichzelf bestaand en dat kan alleen God.

Mt 28:20 en 18:20 - Hij is alomtegenwoordig.

Mt 17:22-23 - Hij is alwetend.

Mt 8:26,27; Lk 4:39-40; 7:14-15; Op 1:8 - Hij is almachtig.

1Jh 5:11,12,20; Jh 1:4 - Hij heeft het leven in Zich en is waarachtig God.

Vergelijk Mt 4:10 met 14:33 en 28:9; Jh 5:23; Hb 1:6; Op 5:8-14 - De Heer Jezus ontving eer en aanbidding die alleen God mag ontvangen.

Hd 7:59 - Stéfanus roept: "Heere Jezus, ontvang mijn geest".

Jh 5:16-18, 23 - De Joden verstonden zeer goed dat Jezus Zich met God gelijk stelde, want Jezus antwoordde dat de Zoon ZOALS de Vader moest geëerd worden.

Jh 10:30-33, 38; vgl. Lv 24:16 - Jezus gaf Zich voor God te zijn, en daarom stenigden de Joden Hem volgens de wet.

Jh 8:19; 12:45; 15:23 - De Heer Jezus is één met de Vader.

Mk 2:5-7; Lk 7:48-50; vgl. Js 43:25 - Jezus vergeeft zonden zoals alleen God kan doen. Vergeven kan alleen de persoon tegen wie gezondigd werd en dat is GOD.

Mk 14:60-64 - Duidelijke aanwijzing dat Jezus aanspraak maakte op Goddelijkheid.

Mk 5:19,20 - "de Heer" (vs.19) is dezelfde als "Jezus" (vs.20). Jezus is Jahweh. Zie ook de aanhaling uit Ps 66:16 en vgl. Lukas 8:39.

Mt 1:21 - "Hij zal ZIJN volk behouden ...". De Joden zijn het volk van Jahweh en dus is Jezus = Jahweh. Vergelijk Psalm 130:7, 8.

Vergelijk Mk 2:7 met Mt 6:12 - Er is maar één die vergeeft en dat is God. In Psalm 103:12 is het Jahweh die zonden vergeeft. Maar in 1Jh 1:7-9 is het Jezus, de Zoon. Beiden zijn een en dezelfde God.

Jh 10:17-18 - De Goddelijke macht van de Heer Jezus.

Hb 1:10 + Ps 102:26-28 - De Heer Jezus is God, de Schepper. Vergelijk Spreuken 30:4 "Hoe is Zijn Naam, en hoe is de Naam van Zijn Zoon": het bestaan van de Zoon is reeds in het oude Testament bekend.

Vergelijk Op 19:11-21 met Jr 23:6 en 30:5-7; Ez 30:3; Zc 14:3-5 (Jahweh). De Heer Jezus is Jahweh.

Ef 3:19 - "vervuld ... tot al de volheid GODS". Ef 4:13 - "... volheid van CHRISTUS". Ef 5:18 - "... wordt vervuld met de GEEST".

Mt 10:40; Jh 12:44; 13:20 - De Heer Jezus is één in wezen met God.

Het mysterie zelf, namelijk Jezus: God én Zoon én Mens, is te groot en wordt ons NIET verklaard: Mt 11:27.

Dat Jezus de Jahweh is uit het Oude Testament, wordt duidelijk in Mt 23:34-39.

Jh 12:41 + Js 6:1-5 - Jesaja zag de heerlijkheid van Jahweh, maar Johannes zegt dat dit Jezus was.

1Pt 1:2 - Vader + Geest + Jezus Christus = Drie-eenheid

Rm 8:9-11 - Gods GEEST, de Geest van CHRISTUS, de Geest van HEM (VADER) ... Alle Drie genoemd.

Christenen hebben gemeenschap met alle personen van een drie-enige God:

1Ko 1:9 - met Jezus (vgl. Gl 4:6)

2Ko 13:13 - met de Heilige Geest

1Jh 1:3 - met de Vader en de Zoon (vgl. Jh 14:23)

1Jh 1:5-6 - met God

Rm 9:5 - "Christus ... Welke is God boven allen te prijzen".

Mt 28:18 - Jezus bezit ALLE macht, in HEMEL en op AARDE.

Jh 16:15 - AL wat Vader heeft is van de Heer Jezus.

Jh 13:20 - “Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo Ik **iemand** zend [bijzonderlijk de H. GEEST - Jh 16:7!], wie [hem] ontvangt, die ontvangt **Mij** [de ZOON], en wie Mij ontvangt, die ontvangt **Hem** [de VADER], Die Mij gezonden heeft”. De Drie Personen werken samen.

Js 9:5 - Over de Zoon wordt o.a. gezegd: “Sterke God, Vader der eeuwigheid”.

Jh 5:43 - Jezus zei: “Ik ben gekomen in de Naam van Mijn Vader”. De Naam “Jezus” betekent “Jahweh redding” en is in het Hebreeuws “JEHOSJUA”, afgekort “JESJUA”, en in het Grieks “JESUS” en in het Nederlands “Jezus”. Dit spreekt voor zich.

Jh 17:11 - Jezus bad: “Heilige **Vader**, bewaar ze in **Uw Naam**, die Gij **Mij gegeven** hebt”.

Fl 2:10 + Js 45:23 - Jezus is dezelfde als Jahweh.

Jh 14:6 - “Ik BEN [*ego eimi*] ... de WAARHEID en het LEVEN”. Dat is God.

Jh 14:10 - Jezus is IN de Vader, en de Vader IN Jezus.

Jh 13:31 - God wordt verheerlijkt IN de Zoon.

Enz...

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm